

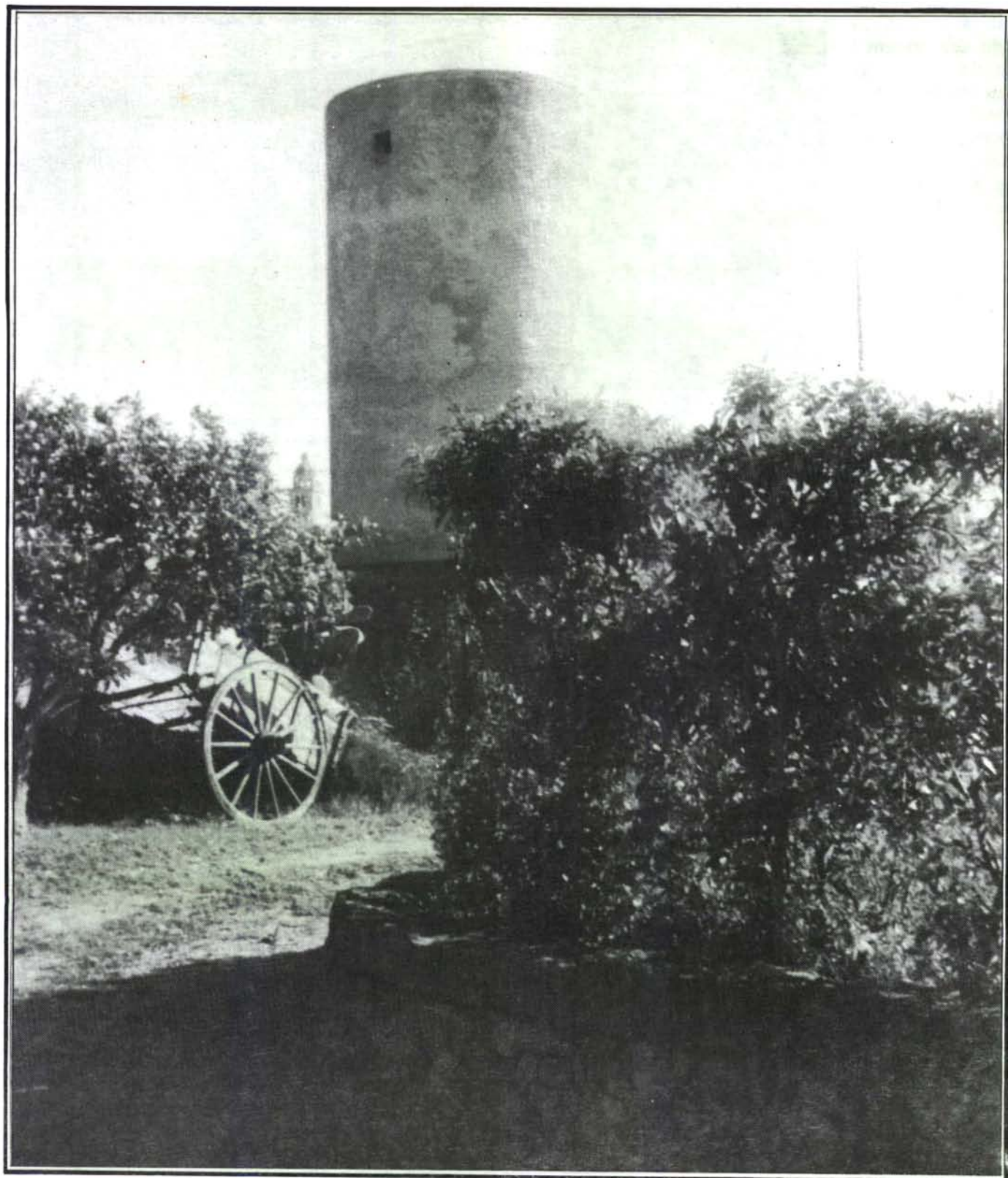
BONA PAU

PREMS
TORONA

Núm 447 Any XXXVIII

MONTUÏRI

MAIG 1990

L'Administració municipal a Montuïri: 1523

DESCRIPCIÓ DE COM EREN ELEGITS ELS JURATS, CONSELLERS, TAXADORS, CLAVARIS I OÍDOR DE COMPTES

(Continuació de la transcripció de les eleccions dels càrrecs municipals a 1523).

“Item en ofici de **jurats de la vila** foren elegits deu hòmens i d'aquells escrits llurs noms en deu trossos de paper i mesos en deu redolins de cera i són los següents: Pere Mas, Bartomeu Ribes del Pujol, Bernadí Company, Bartomeu Barceló, Perot Ribes, Bartomeu Mas, Rafel Planes, Bernat Ribes, Antoni Rossinyol, Julià Miralles del Pujol.

Item en ofici de **consellers de la vila**

foren elegits dotze hòmens i d'aquells escrits llurs noms en dotze trossos de paper i mesos en dotze redolins de cera i són los següents: Julià Miralles, Bartomeu Ribes, Jaume Vanrell, Pere Mas, Bernadí Company, Antoni Rossinyol, Bartomeu Barceló, Perot Ribes, Miquel Mas, Joan Miralles, Bernat Ribes i Rafel Planes.

Item en ofici de **consellers fora vila** foren elegits onze hòmens i d'aquells escrits llurs noms amb onze trossos de paper i mesos amb onze redolins de cera i són los següents: Joan Mesquida, Pere Joan Ribes, Gabriel Mesquida, Antoni Miralles, Jaume Company, Bartomeu Forner, Jeroni Ribes, Guillem Picornell, Julià Miralles, Bartomeu Company i Pere Mayol.

Item en ofici de **taxadors fora vila** foren elegits dotze hòmens i d'aquells escrits llurs noms amb dotze trossos de paper i mesos amb dotze redolins de

Antigues cases de Cas Xocolater, de s'araval d'Es Molí d'En Gospet, on va néixer mestre Tomeu "Xorri". Abans, com ara, depenia de l'administració municipal de Montuïri

cera i són los següents: Miquel Miralles, Miquel Picornell menor, Pere Ferrando, Pere Mas, Bernadí Company, Antoni Rossinyol, Perot Ribes, Julià Miralles, Bernat Ribes, Bartomeu Barceló, Joan Miralles i Bartomeu Mas.

Item en ofici de **clavaris** foren elegits sis hòmens i mesos amb sis redolins amb paper escrits los llurs noms i són los següents: Rafel Planes, Bartomeu Barceló, Bernadí Company, Pere Joan Ribes, Bartomeu Forner i Gabriel Mesquida.

Item en ofici d'**oïdor de comptes** foren elegits dotze homes i d'aquells escrits los llurs noms amb dotze trossos de paper i mesos amb dotze redolins de cera i són los següents: Pere Joan Ribes, Gabriel Mesquida, Bartomeu Forner, Jeroni Ribes, Pere Mas, Bernadí Company, Bartomeu Barceló, Perot Ribes, Antoni Rossinyol, Rafel Planes, Bartomeu Mas i Antoni Miralles.

Item en ofici de **consellers de la Ciutat** foren elegits sis hòmens i los noms d'aquells posats en sis trossos de paper i mesos amb sis redolins de cera i són los següents: Pere Joan Ribes, Rafel Planes, Bernadí Company, Perot Ribes, Pere Mas i Bartomeu Forner.”-

Guillem Mas Miralles

Persona del Poble BARTOMEU RAMONELL, GUARDONAT

El passat 27 d'abril, Bartomeu Ramonell Aloi —Jutge de Pau que fou de Montuïri durant 25

anys i “Persona del Poble” elegida per BONA PAU— fou guardonat en el transcurs d'un sopar-homenatge celebrat en un restaurant de Sant Joan. Els tres primers premis correspongueren a Joan Bujosa, d'Artà, Antoni Penyafor, de Son Servera, i Bartomeu Ferriol, de Maria de la Salut. Presidí l'acte el President del CIM, Joan Verger.

SETMANA DEL LLIBRE

Organitzat pel Col·legi, l'APA i la Biblioteca Municipal, la setmana del 22 al 29 d'abril es va celebrar la Setmana del Llibre. El diumenge, 22, a plaça van vendre llibres; el dimarts, 24, “Contes de nit estrellada”, per Pere Morey; el dijous, 26, Xerrada a càrrec de Miquel Rayó. I tots els dies, exposició de llibres elaborats pels nins i nines de l'Escola, a la biblioteca del Col·legi.

PORTADA

MOLÍ D'EN GOSPET

Davall Es Molí d'En Gospet, oblidat i abandonat com ell, encara hi roman un carro. I al costat, allà lluny, guaita airós el campanar de l'església.

La canalització d'aigua potable

Si Montuïri ha estat i és un poble que s'ha distingit aquestes darreres dècades en anar davant en quant es referix a millores urbanes; ara, en qüestió de la canalització d'aigües potables, no pot ni ha de quedar enrera.

Les persones d'edat recordaran que enguany es compleixen els 25 anys de la instal·lació de la xarxa del clavagueram, millora que es realitzà quan era batle Gaspar Oliver "de Maià", i de la qual tots en sortírem beneficiats. Com també i en altre aspecte, l'asfaltat dels nostres carrers va satisfer les aspiracions dels més exigents.

I avui, passat un quart de segle d'aquelles transcendents empreses, quan l'aigua corrent a les cases ja no suposa un privilegi, sinó més bé una necessitat, consideram que l'abastiment d'aigua canalitzada s'hauria de dur a terme, ja; immediatament.

Montuïri no ha crescut, però com la majoria, s'ha desenvolupat. I una mostra més d'aquesta modernització seria l'abastiment d'aigua potable. El veure diàriament camions transportant-ne, obstaculitzant el pas pels nostres carrers i haver-la de guardar un determinat temps, representa un anacronisme i suposa molèsties, doblers, anti-higiene i... un desfasament de la vida moderna.

Consideram que els qui regeixen la vida del nostre municipi han encertat prenent part en el pla que brinda el Consell Insular de Mallorca de dotar d'aigua potable tots els municipis de l'illa, i l'any que ve, segons es té projectat, començaria la primera fase consistent en els depòsits reguladors d'aigua. El C.I.M. anuncia que vol destinar-hi 8.000 milions de pessetes durant el proper trienni, les quals serviran per finançar el 60 per cent, i la resta correspondrà als municipis i a la Comunitat Autònoma.

Creim, per tant, que és hora de posar-se en marxa. Seran bastants

les passes, gestions, averiguacions i altres tràmits que s'hauran de fer abans de la realització del projecte. De dur-se a terme, utilitzarem més aigua, motiu pel qual s'haurà de garantir l'abastiment; seran necessaris més pous o excavacions subministradores, ja que després seria un absurd la manca d'aigua. Molta se

n'ha trobada per al reguiu, però encara és més necessari i prioritari utilitzar-la per al consum humà.

Quan ja està a punt d'aprovar-se el pla de sanejament de Mallorca, pensam que Montuïri se n'ha d'aprofitar. I aquestes retxes volen ésser una baulada d'atenció i de mentalització als qui encara no se n'han adonat.

Onofre Arbona

Era i no és UNA OBRA D'ART

*Aquest disforjo
cavall de bastos
(l'amo dins el joc
del truc) és una
enorme tortada
feta expressament
p'En Pau d'es
Forn de Can
Salat amb motiu
de l'entrega de
trofeus en el sopar
del VI Campionat
de truc del bar Can
Pieres. Tota una
obra d'art que va
endolcir el postre
del sopar d'amics.
Llàstima que no es
puguí veure en colors.*

Des de la barrera

"NO S'HA EQUIVOCAT MAI, AQUELL QUE MAI NO HA FET RES"

Aquesta frase estava escrita amb lletres gosses a la sala on teníem la reunió i reconec que em va cridar l'atenció, tant, que per uns moments vaig perdre el fil del tema que dúiem entre mans.

"No s'ha equivocat mai, aquell que mai no ha fet res". Ben cert, vaig pensar. I possiblement hi ha persones així, segures d'elles mateixes, que no s'han embrutat mai les mans i que senyalen amb el dit aquells que per haver agafat les missions han romput qualche pic un plat.

Els que no s'han equivocat és perquè no s'han embarcat mai en cap empresa, ni han volgut assumir un càrrec de responsabilitat i fins i tot s'han negat a col·laborar o participar en assumptes concrets

de la vida social, política, cultural, religiosa o esportiva.

És fàcil criticar negativament i mirar els bous des de la barrera o el futbol des dels graons; però des d'aquests llocs mai s'ha marcat un gol ni s'ha vençut el brau. Fins i tot n'hi ha que critiquen els sermons dels capellans —per posar un exemple— quan es té la constància que els tals criticadors ni tan sols van a missa. Lo pitjor del cas és que, segons ells, la seva interpretació és la correcta i el capellà era el qui deia disbarats.

Estant mans fentes, sense fer res, ni moure's, potser es tengui la seguretat de no equivocar-se, però tampoc mai no es podrà assaborir la satisfacció d'haver realitzat una acció positiva.

¿Qui és que va més equivocat?

Andreu Genovart

Antònia Maria Verger Rossinyol, "Matxa"

Ha estat un any i mig a Anglaterra per a aprendre anglès

És molt coneguda dins Montuïri i sobretot entre la joventut, ja que Antònia Maria Verger Rossinyol, "Matxa", de 20 anys, és una jove que en fa un i mig que se n'anà a Oxford com "au pair", amb la finalitat d'aprendre anglès dins el propi ambient. I ara ha tornat a la vila amb la intenció de treballar un cert temps a Mallorca i quan disposi de doblers suficients, tornar-se'n una altra vegada a l'estranger.

—¿Què fas actualment?

—Ara no faig feina, només don classes de repàs a nins d'E.G.B. i de F.P., d'anglès.

—¿Quins estudis tens?

—El Graduat, Formació Professional de segon grau i el "First Certificate".

—¿Com així te n'anars a Anglaterra?

—Perquè feia molt de temps que tenia ganes d'anar-me'n a un altre lloc i vaig decidir a Anglaterra, ja que allà aprendria una llengua nova.

—¿A quins llocs estares?

—Vaig estar a Oxford durant un any amb una família, com a "Au pair", i llavors quatre mesos amb amics a una casa llogada.

—¿Quin sistema empires per anar a Anglaterra?

—Qui em va ajudar va esser Aina Roca, no hi vaig anar amb agència, com sol fer tothom, sinó que, després d'haver rebudes cartes d'algunes famílies, triarem la que més ens va agradar; telefonàrem, i cap allà me'n vaig anar.

—¿Què és el que més t'ha agradat?

—Anar-me'n a un altre lloc, conèixer altres costums, aprendre una llengua nova, fer molts d'amics i viure independentment de la família.

Així d'elegant anava n'Antònia Maria per Londres

—¿Creus que és necessari anar a Anglaterra per aprendre anglès?

—Sí; ho trob necessari, però no només anar a Londres un mes o un mes i mig, sinó anar-hi més temps i conversar molt i sobretot no connectar amb gent espanyola.

—¿Com s'aprèn més: anant a classe o pel carrer?

—Anant a classe t'ajuda molt. El que aprèn és la gramàtica, fer una carta, construir frases..., ara per conversar-lo, el que t'ajuda més és xerrar tot el dia anglès.

—¿Com et distribuïes el temps?

—Els tres primers mesos que vaig estar allà, no vaig anar a classe, perquè trobava que el meu nivell d'anglès era un poc baix; és a dir, els tres primers mesos vaig començar a xerrar anglès amb la família. Llavors, pel gener, vaig iniciar les classes: hi anava dos dies a la setmana, els vespres, de 6'30 a 9, i l'altre temps estava amb la família o anava a passejar.

—¿Quin temps estares a Anglaterra?

—Vaig anar-me'n el 6 de setembre del 88 i vaig tornar dia 14 de desembre de 1989.

* A Anglaterra els "pubs" estan oberts de les 11 del matí a les 11 del vespre.

* Li agradaria anar a un altre país i dominar un altre idioma.

—¿Quines diferències més notables hi ha entre Mallorca i Londres?

—Allà la gent no és tan oberta, és agradable, però no es fa tant com la mallorquina. Van vestits així com volen, no pensen en el que diran els altres. Per exemple, els "pubs" d'allà tanquen a les 11 i les discoteques a les 2,

però en canvi els "pubs" s'obren a les 11 del matí i les discoteques devers les 9 del vespre.

—¿I respecte al temps atmosfèric?

—El clima és molt diferent, encara que jo no ho puc dir molt, perquè la temporada que vaig estar allà, durant l'any passat, des de la Setmana Santa fins al setembre va fer tanta calor que la gent estava assustada.

—¿Què li diries a la gent que vol aprendre anglès?

—Que si està decidida vertaderament a aprendre anglès, també ha de tenir moltes ganes de partir. Que se'n vagi el major temps possible i que sols es relacioni el temps indispensable amb la gent del nostre país, perquè des del primer moment que et relaciones amb gent espanyola, et fa peresa xerrar l'anglès.

—¿Penses tornar-hi?

—De moment, no. Només anar a veure els amics i la família on vaig estar. Ara sí, m'agradaria anar a un altre país a aprendre un altre idioma i correr món.

Ma. Antònia Rigo

Mateu Miralles Jordà, "Costa"

Recorda i anyora la vida montuïrera i les seves aficions d'antany

La serietat és el fet que caracteritza el mode d'esser de l'amo En Mateu "Costa". Emfatitza la seva expressió quan el que ens diu o conta té una importància superior a la resta de la conversa. Atent al col·loqui, puntualitza allò que sembla confús o entès incorrectament. Quan el tema o els assumptes dels quals parlem són del seu gust, es deixa dur per l'entusiasme del moment, mentre la conversa s'allarga agradablement, escoltant un home de llarga experiència i de records que es perden enfora, dins l'horitzó dels anys.

Recentment, la revista "Montuïri Socialista" l'entrevistà exaltant en ell les seves dots polítiques. Aquí tractarem de descobrir del nostre personatge la seva humanitat, els records de la seva joventut, les persones que tractà, com fou el temps que va viure, anys enrera...

Mentre obrim la carpeta i treim d'ella unes quartilles ens diu que nasqué a Montuïri fa més de vuitanta anys (el 3 de setembre de 1908). Es casà el 29 de desembre del 32 i té un fill i una filla.

Així les coses, començam el col·loqui en un horabaixa de març avançat. El sol primaveral del qual havíem gaudit fins a la passada setmana s'ha transformat des de fa uns dies en un temps fred. Els núvols, d'un gris obscur, passen amb molta pressa per damunt els nostres camps, sense deixar caure una gota d'aigua, sempre tan apreciada pels nostres sembrats. Asseguts devora la camilla, dins el menjador de ca l'amo En Mateu, es respira un aire acollidor. El temps que xerram sentim a estones el vent fred que empeny les portes del carrer amb insistència, persistent...

*** Devers l'any 30 jugava de porter amb el Montuïri.**

*** Va anar a classe amb els Teatins, a l'Institut i a la vila quan l'escola era en el carrer d'Abaix.**

*** A la darrereria del segle passat, bona part del terme estava dedicat a vinya.**

L'amo En Mateu també rebé la felicitació de BONA PAU mitjançant el seu director

—Una altra saoneta crec que ens aniria bé —observa el nostre interlocutor—.

El qui l'entrevista fa la mitja i diu que està d'acord. L'aigua sempre és benvinguda i apreciada, sobretot en aquests temps i després d'anys de sequetat excessiva.

—Els primers records que tenc de vos —deim a l'amo En Mateu— és de quan era molt nin. Si no m'equivoc, jugàveu de porter amb el "C.D.Montuïri", en el camp de futbol de devora el quarter de la Guàrdia Civil...

—Ah, sí! —m'interromp l'amo En Mateu—. Això va esser cosa del meu cosí Mateu (es refereix a Mateu "Confiter"). Jo havia estat estudiant en els Teatins, a Ciutat, i allà, al col·legi, havia practicat el futbol. En Mateu quasi m'obligà. Els faltava un porter. Jo ja era casat, però vaig jugar encara uns quants anys.

(Els ulls li espiregen, alegres, recordant allò que per a ell va esser una agradable aventura).

—¿Ens podríeu dir els noms d'uns quants jugadors d'aquest equip i d'aquests anys, que més recordau?

—Clar que sí! Sense deixar de recordar agra-dablement cap dels altres amics que formaven part de l'equip, record especialment En Rafel "Móra", un extrem ràpid: ell i la pilota aferrada als seus peus volaven al llarg del camp. En Biel "Pellusco", un defensa excepcional i segur. I, sobretot, En Mateu "Confiter", un davanter centre aficadís al màxim, amb un xut poderós i perillosíssim.

—El futbol, el jugàreu al col·legi dels Teatins. I a Montuïri, ¿on aprenguéreu les primeres lletres?

—Vaig anar a classe amb En Palou, damunt el celler de Can Ferran-

do, al carrer d'Abaix, després amb Don Francesc Pomar (un concho de "Ses Aloies") damunt la Sala Mariana. Llavors em passaren als Teatins, a Ciutat.

—¿Com es desenrotllava el dia de classe, a Ciutat?

—El matins, les classes es feien al col·legi dels Teatins i els horabaxes les teníem a l'Institut. Vaig estudiar uns tres o quatre anys i vaig venir al poble amb l'ingrés i tres anys de batxiller.

—¿Éreu molts de família, a ca vostra?

—En aquells temps les famílies eren nombroses, jo som el darrer de vuit germans. La vida era molt dura. Parlem de principis de segle, quan jo encara era nin. Record que mon pare estava molt delicat de salut i la feina del camp la feiem els meus germans i jo.

—Parlant dels vostres pares, ¿teniu cap anècdota, algun fet interessant que us hagin contat els vostres padrins o els vostres pares?

—Els meus padrins i els meus pares conegueren encara el temps en què molta part del terme de Montuïri estava dedicat a vinya. Hi havia qualche pagès

(Continua a la pàgina següent)

*** "El temps que s'ha viscut molt bé va esser el de la República".**

*** Creu que gaudirem d'una pau durable.**

(Ve de la pàgina anterior)

que quasi no feia palla suficient per als seus animals, però pegà la fil·loxera i molts quedaren arruïnats. Perquè ens facem una idea de la importància de les vinyes de Montuïri, faré notar que totes les possessions del terme, en ruïnes o no, encara tenen els seus cellers, generalment grans.

(Vertaderament són detalls que tenim davant els nostres ulls i no ens ne donam compte. No només hi havia els grans cellers de les possessions, sinó que fins i tot, dins el poble, la gent tenia bastants de cups, molt grans).

—Després —continua l'amo En Mateu— hi hagué una altra plantada de vinya quan s'importà el peu americà, que era resistent a la fil·loxera, però ja no va esser com abans. Hi havia Son Comelles, Son Bages, Es Castellet, Son Castanyer... Tot era vinya, quasi tot el terme era igual.

—Per tant, certes èpoques de l'any, la feina devia esser molt dura, ¿No és així?

—Mira: tots els nins del poble, es pot dir que anaven a vermar amb els majors. Això jo ho he vist, i no tenien, com és de suposar, les comoditats de què avui gaudim. Les famílies, en general, només tenien una cambra de dormir per al matrimoni; les nines dormien damunt la sala a un llit molt senzill i els al.lots, al sostre.

—En realitat, les persones de la vostra edat han estat testimonis de canvis espectaculars. I ja que parlàvem de Son Comelles, ¿és ver que aquesta possessió era tan gran?

(L'amo En Mateu somriu amb l'aire del qui vol donar una sorpresa. I diu:)

—Per fer-te una idea de tan gran com era Son Comelles, ten en compte que totes Ses Rotes, els Son Barcelons, són establits de Son Comelles; i la partió i fites d'aquesta possessió arribaven fins a devora el cementeri.

Realment sí, ens ha sorprès.

—Per cert —continua l'amo En Mateu— els camins de Ses Rotes són estrets perquè estaven fets per anar-hi amb

escorbeis. Puc dir-te també que dins les mateixes Rotes he conegut encara (com els de la meua edat) els bons temps del Pou Guerrer, on el bestiar, enrevoltant les seves piques, hi anava a beure.

A la veu de l'amo En Mateu se li havia afegit un to enyoradís. Canviem un poc el tema.

—¿Com era el poble, llavors? ¿Com era la gent?

—La gent era més tancada, vull dir que el seu món (el nostre món) cultural era més reduït. Als poderosos no els interessava la cultura popular. La llibertat no era tota.

—Una pregunta un poc rara, si voleu; però avui tots ens queixam de tot. Cercant el benestar, el descans de l'esperit, ¿quin temps fou millor: el de llavors o l'actual?

—El temps que s'ha viscut molt bé va esser el de la República. Un detall: els homes que no tenien feina, es presentaven a l'Ajuntament i si hi volien anar, els enviaven a picar esquerda per arreglar els camins. En aquells temps guanyaven un duro o sis pessetes al dia, però amb el jornal d'un dia, compraven per al manteniment de la setmana. Avui són uns altres temps, no vull dir ni millors ni pitjors; sens dubte, avui s'està molt millor, però no pots donar una passa que no et costi uns doblers. Els aparells domèstics i altres articles de consum, també ens donen maldecaps.

—¿Quina característica, quina diferència assenyalariu entre el mode d'esser, entre les persones de llavors i les d'avui?

—Un poble amb cultura resol sempre més bé els seus problemes. Quan no hi ha cultura (i llavors no n'hi havia com avui), és un poble tancat dins ell mateix, sense cap al·licient que l'impulsi a esser millor.

—¿A què us hagués agradat dedicar la vostra vida?

—Dins el camp sempre m'hi he sentit molt bé. Ha passat però, que, entre altres coses, el camp no ha tengut sempre les eines apropiades, i hem hagut de fer feina amb les que ens deixaren els

nostres padrins. No evolucionava. Record les primeres arades amb rodes que dugueren al poble. Com anècdota interessant et diré que vaig conèixer un home que no hi volia llaurar, perquè, segons ell, destremaven la terra.

Allarga la mà i la posa damunt un llibre que descansa a una tauleta, devora ell. I diu:

—En la meua situació i a la meua edat ja només em puc dedicar a una de les meves aficions: la lectura. Llegesc llibres, revistes, diaris i mir la televisió. M'agrada també fer un poc de tertúlia amb amics o coneguts. És sempre interessant descobrir com pensen les persones que tractes. Jo puc tenir una opinió dels altres i respectar-la. Alguns dies vaig al camp, a distreure'm un poc, també. Quan era més jove, era aficionat al futbol i als toros.

(Se li nota en l'expressió de la seva cara la satisfacció que li produeix recordar les seves aficions d'antany).

—La vostra edat és sinònim d'experiència. Per tant, aventurem una pregunta: ¿Com veis el vostre poble avui, i què li manca?

—D'això en fas una referència a una pregunta de "Montuïri Socialista". El camp no treu, i tal com està treu manco. Si es concentrassin les finques és possible que ens defensàssim un poc; principalment s'haurien de crear unes indústries, centres o llocs de feina que permetessin als joves del poble fer feina aquí. Som, com vaig dir, un poble de l'interior de l'illa, sense atracció turística, quan aquesta illa es recolza econòmicament damunt el turisme. És necessari que tots facem treballar la nostra imaginació per resoldre aquest i altres problemes. Durant la república es feren les escoles, transformaren camins veïnals en carreteres, n'arreglaren d'altres, adecentaren una part del cementeri que semblava una pleta, l'atra la feren nova; i això només en tres anys.

—Els joves d'avui no pensen ni viuen com un temps. ¿On us creis que ens duen la conducta actual de la societat i les noves tendències en el mode d'entendre la vida?

—L'actual situació europea i la del nostre país sembla que volen tenir una pau durable, un espai de temps on els joves poden o podran posar en pràctica plans per a un futur on el progrés sia positiu. Els anim perquè sien ells, els qui pensin i obrin en conseqüència.

(Continua a la pàgina següent)

CANVI DE DIRECTOR

El qui fins ara era director de l'oficina de "Sa Nostra" a Montuïri, Guillem Morlà Jaume, ha estat destinat a Ciutat.

Per substituir-lo s'ha designat Miquel Angel Moncadas Jordà, el qual ve procedent de Magaluf.

Felicitam ambdós per aquests destins.

XERRADA SOBRE LA L.O.D.S.E.

Amb la col·laboració de l'Associació de Pares d'Alumnes i organitzat per l'STEI, dia 3 d'abril passat, en el Local Jove s'oferí una conferència-col·loqui sobre el tema "La reforma a debat".

Els assistents restaren informats de la nova reforma del sistema educatiu.

Mateu Miralles Jordà, "Costa"

(Ve de la pàgina anterior)

—Progrés i futur, l'amo En Mateu, volen dir homes, homes d'una peça. ¿Ens podríeu assenyalar persones de vàlua que hàgiu tractat o conegut en el poble?

(La mirada de l'home que parla amb mi, es perd dins la profunditat del temps...)

—Jo només et puc dir que quant he dit m'ho inspiren dues persones que he conegut i admirat: En Joan Mas i Verd, com home just i honorat, i En Rafel Pocoví, de 'Ca ets Andreus', com a bona persona.

Al seu to de veu se li havia afegit una nota de solemnitat i respecte. Rompent el silenci breu del moment feim les darreres preguntes.

—¿Com voldríeu que fos, per a Montuïri, l'entrada del proper mil·lenni, i com pensau que serà?

—És arriscat fer prediccions. El temps passa molt aviat, els canvis són ràpids. Apuntaria cap a un fet: Fins ara se n'ha anat molta gent del poble a viure a Ciutat. És possible que en el futur aquest transvàs de gent sigui al revés. Si fos així, la situació o el que pot succeir, és imprevisible. Els joves d'avui estan més preparats que nosaltres quan érem de la seva edat; el futur és seu; que no el facin malbé. Però de cara a aquest futur que s'acosta, jo voldria la millor part per al nostre poble.

Miquel Martorell Arbona

JOAN MATEU, "DE MAIÀ" HA MORT

Entorn de les deu del matí del dia primer d'abril passat, es va produir un accident mortal a la carretera Palma-Port de Pollença, quan el cotxe conduït

per Joan Mateu Oliver, "de Maià", de 71 anys, a la sortida de la carretera de Sencelles, entrant dins la carretera general, va col·lisionar frontalment, per causes desconegudes, contra un autocar, quan el cotxe va invadir el sentit contra-

ri de la carretera. Traslladat a la Residència Sanitària, va morir moments abans d'entrar-hi.

Joan Mateu, encara que no era col·laborador habitual de BONA PAU, va cooperar en totes les ajudes que li demanàrem i, per cert que, a més d'haver-nos facilitat pràcticament totes les dades que en el darrer número inseríem del seu ascendent Honorat Manera, ja no pogué veure-les publicades, i s'havia prestat a oferir-nos les del pare d'aquest, En Tomeu "Papalló".

Per altra part, durant més de 60 anys va pertànyer a la coral parroquial i en altres activitats esmentades a l'entrevista que d'ell oferíem pel mes de gener de 1986.

MUY INTERESANTE
Pagamos hasta el

13% TAE

desde la primera peseta.

Sin comisiones ni descuentos.

en imposición a plazo fijo, a doce meses, de
MARCH HIPOTECARIO, S.A.

De 1.000.000 a 2.500.000 # 12, - %TAE

De 2.500.000 a 5.000.000 # 12,50 %TAE

A partir de 5.000.000 # 13, - %TAE

Infórmese en cualquiera de nuestras oficinas.

BANCA MARCH

L'AJUNTAMENT INFORMA

RESUM DE L'ACTA DEL PLE EXTRAORDINARI CELEBRAT EL 3 D'ABRIL DE 1.990

PROJECTES D'OBRES

La Corporació per unanimitat acordà aprovar els projectes tècnics de les següents obres i els seus pressuposts. Són aquests: "Construcció d'una piscina", per 23.784.448 ptes. "Adequació de l'edifici existent per a residència de la 3a. Edat", per 62.859.730 ptes., apertura d'alguns vials que enllacin el carrer Palma amb el carrer Pujol i carrer Vinyeta amb carrer Alexandre Rosselló, per 28.027.000 ptes.

CERTIFICACIÓ D'OBRA

S'acordà aprovar la certificació d'obra corresponent al "Projecte reparacions diverses al camp de futbol", l'import del qual puja 1.966.310 ptes.

PLA D'OBRES I SERVEIS - 1990

El batle informà de la necessitat d'incloure en el Pla d'Obres i Serveis del CIM-1990, l'adequació de l'edifici per a residència de la 3a. Edat - 1a. fase, i l'apertura d'alguns vials.

Obert el debat, Joan Miralles en representació del PSOE va exposar la dificultat de poder executar la 1a. fase de la residència per a la 3a. Edat, ja que l'Ajuntament s'hauria d'endeutar excessivament, i proposà dividir el projecte en quatre fases i aquest exercici executar sols la 1a. fase, per un pressupost que no hauria de superar el 15.000.000 de pessetes. Si l'alcaldia es fa responsable, hi estan conformes però no volen assumir cap responsabilitat en quant a la finançació.

Pere Sampol en representació del PSM manifestà la intenció d'abstenir-se d'aquest assumpte, donat que realitzar aquestes inversions suposa hipotecar econòmicament l'Ajuntament, essent que és difícil que es complaquin les previsions de finançació.

Amb tres abstencions, dues del PSM i una del CDS, i el vot favorable dels altres vuit, s'acordà:

1- Proposar la inclusió en el Pla d'Obres i Serveis del CIM-1990, el projecte de la Residència de la 3a. Edat - 1a.

fase i el d'obertura de vials que enllacin els carrers Palma amb Pujol i Vinyeta amb Alexandre Rosselló.

2- Sol·licitar una subvenció a fons perdut de 28.549.844 ptes., que suposa el 75 per cent, i l'aportació municipal seria de 9.516.615 ptes., que representaria el 25 per cent. I una altra subvenció, també a fons perdut, de 18.217.550 ptes. pels vials, que representa el 65 per cent; i l'altre 35 per cent, 9.809.450 ptes., seria l'aportació municipal.

3- Remetre al CIM la documentació complementària i precisa.

4- Crear una partida econòmica amb crèdit suficient per la part que toca a l'Ajuntament. L'import total d'ambdós plans puja 66.093.458 ptes.

EQUIPAMENT ESPORTIUS - 1990

El batle informa de la conveniència d'incloure en el Pla d'Equipaments Esportius - 1990, la construcció d'una piscina. I s'obrí el debat.

Joan Miralles manifestà que degut a multitud de circumstàncies, aquesta obra, per a aquest exercici, és inviable. Exposà que després d'haver cercat altres ubicacions, s'ha reiniciat el mateix procés, rebutjat de l'anterior legislatura, motiu pel qual ja s'han perdut tres anys, i ara amb moltes presses, sense que s'hagin adquirit els terrenys i sense consignació pressupostària...ni temps material per a la seva adquisició, els indueix a pensar que això és una jugada política electoralista. Per això no estan conformes amb el seu plantejament, però sí recolzarien aquesta construcció si es disposàs dels terrenys i el tema estigués més clarificat.

Pere Sampol, després d'assenyalar pràcticament les mateixes raons que l'anterior i degut també a la problemàtica haguda fins ara, exposà que no podien donar el vot favorable.

Amb el vot en contra dels tres regidors del PSOE i els dos del PSM i el favorable dels altres sis, s'acordà:

1- Demanar la inclusió, en el Pla d'Equipaments Esportius - 1990 del

CIM, de la construcció de la piscina.

2- Comprometre's amb el pressupost de les obres i els addicionals.

3- Obligar-se a destinar les futures instal·lacions per al que es demana, per un terme de 20 anys i sense cedir l'ús ni explotació comercial amb fins lucratiu sense autorització expressa del CIM.

4- Autoritzar al CIM a utilitzar gratuïtament aquestes instal·lacions per a competicions o actes esportius oficials.

5- Crear el crèdit suficient de la part que correspon a l'Ajuntament.

NORMES SUBSIDIÀRIES

Després d'un debat, en el que Biel Miralles féu algunes precisions i amb l'abstenció dels tres regidors del PSOE i el de Gabriel Ferrer (PP) i els favorables dels altres set, s'aprovaren provisionalment les modificacions de les NN.SS. redactades pels arquitectes CB.

Es desestimaren les al·legacions presentades per Gabriel Camps Amengual (que feien referència a aplicació de sòl urbà, canvi de vial i manteniment d'un camí veïnal), i per Joan Mas Sastre (referent a l'ampliació de la zona esportiva).

DIMISSION DEL REGIDOR DEL PSOE, GABRIEL FIOL ROIG

La Corporació va acceptar la dimissió presentada pel regidor del PSOE, Gabriel Fiol Roig i s'acordà sol·licitar per substituir-lo el que el seguia, Josep Maria Munar Vich, de la mateixa candidatura.

MOCIÓ REFERENT A LA RECEPCIÓ DE TV-3 I TV-V

L'Ajuntament, mitjançant una moció del PP, acordà sol·licitar del Ministre de Comunicacions i Transports, la retirada dels expedients sancionadors contra canal 9 de la Televisió Valenciana, així com la retirada de qualsevol impediment tècnic o administratiu de cara a la continuïtat en la recepció de TVV i TV3 en les tres comunitats autònomes (València, Catalunya i Balears).

NETEJA DE "SA COVA CELADA"

Prop d'una dotzena de persones, entre elles, tres dones, netejaren "Sa Cova Celada", al costat del Puig de Sant Miquel. Era i és un lloc d'aturada de molts dels qui pugen a peu, però era tanta la brutícia que un i altre hi havien tirat, que foren necessàries dues "remolcades" per deixar-la neta. Anteriorment, i a fi d'evitar aquesta porqueria, ja s'hi havien col·locat unes barreres de ferro que eviten entrar en el seu interior i així conservar-la neta.

Persones que hi estaven presents dia 31 de març.

S'HA DIT QUE...

... es Parlamentaris haurien de llegir "La Divina Comedia" abans de prendre possessió dels seus escons.

—oOo—

... més d'una tercera part des regidors d'aquesta legislatura han dimitit. I ara es montuïrers se pregunten: ¿Què passa? ¿En què pensen es qui se presenten a s'Ajuntament?

—oOo—

... ¿a què vénen tantes desercions? Quatre partits, quatre dimissions i una renúncia an es càrrec. Un motiu extraordinari hi pot haver, però... no tants.

—oOo—

... n'hi havia que s'aprofitaven des local de Ca Ses Monges perquè era de franc. Però ara, ¿qui s'embutxacarà es doblers que hauran de pagar? Si no és molt necessari sols l'empraran es de sa Tercera Edat.

—oOo—

... es dia de sa festa d'Es Puig passejaren i oferiren tant de dolç que més d'un va quedar enllepolit.

—oOo—

... enguany, es rotlo per ballar en es Puig era tan gros que ballaren a l'ample (sense que ningú vestís de pagès) i així i tot quasi s'omplí.

—oOo—

... ses processons de sa Setmana Santa d'enguany se distingiren per sa serietat. Aquells que hi anaven per fer "munt", ja no hi eren.

—oOo—

... es deu manaments s'inclouen en dos. Es programes de televisió, en quatre: política, futbol, dibuixos animats i dones en pèl.

—oOo—

... es Dijous Sant es dos capellans de Montuïri anaren a Porreres i es de Porreres vengué a la vila. Un home exclamà: "Noltros ho feim com es grans establiments, però a s'enrevés: canviem Dos por uno".

—oOo—

... es dia des Puig un parell de dones d'una quarantena d'anys, a sa darrera envestida des balls alenaven espès ferm. Un home de sa mateixa edat les digué: "Si estau a sa flor de sa vida...!" "Però la tenim ben badada", respongué una d'elles".

—oOo—

... també es dia des Puig alguns protestaven perquè eren prop les deu i sa capella encara estava tancada, i per això renyaven es capellans. Després se va saber que un des que més escainava havia pujat en cotxe. De totes maneres es capellans prometeren que l'any que ve, encara que ells pugin a peu, s'obrirà l'església de bon matí.

—oOo—

... es dia de Pasqua davallaven es dos capellans es graons de l'església. Un des públic comentà: Els veus an es nostres mossens". "Sí, —contestà es veïnat— però es nostres capellans no són com ets altres. A un li diuen es capellà ràdio i a s'altre es capellà video".

—oOo—

... sa segona festa de Pasqua, es vespre, hi hagué un ball d'aquell vitenc, encara que es joves protestaven perquè asseguraven que "allò era per a sa Tercera Edat". Una madona ben rabenta contestà: "Vltros ja teniu es Rally".

—oOo—

... entre sa brutícia que trobaren a Sa Cova Celada hi havia objectes tan grossers i "porcs" que no són dignes de publicar-se.

—oOo—

... un al·lot petit deia a un altre: "Saps que ho és de mal d'aprendre, s'abecedari: A, B, C, ... Z". Es menut li contestà: "Es meu és més bo de dir". "¿O no és es mateix?", li preguntà es seu amic. "Mira si és bo de dir: A, E, I, O, U".

—oOo—

... es qui tenen quaranta anys se queixen que totes se activitats que s'organitzen o són per a sa Tercera Edat o pes joves. A noltros, es des mig, mos toca fer feina per mantenir i pagar uns i altres.

EN XERRIM

Desfilada de models a la botiga "Traus" el passat 30 de març

DESFILADA DE MODELS

Organitzat per la nova botiga "Traus", se celebrà el 30 de març passat una desfilada de models tant d'homes com de dones. Hi hagué una assistència tan nombrosa que el local fou del tot insuficient. La vintena de joves i al·lotes que desfilaren, lluien vestits i mudes de primavera.

REPRESENTACIÓ TEATRAL

El darrer dissabte d'abril, dia 28, a la Sala Mariana, el grup de teatre d'Algaida va representar, amb èxit, l'obra escènica de Pere Capellà, "Sa madona du es maneig".

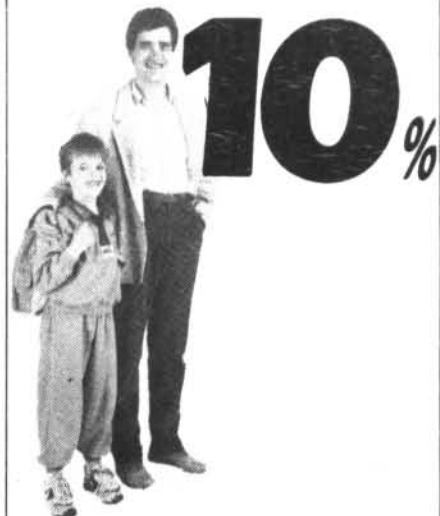
NOMENAMENT

El nostre col·laborador Miquel Payeras, ha estat nomenat director de la sucursal del "Banc de Crèdit Balear" de Petra, on ja hi estava destinat des de temps enrera. Enhorabona!

EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIA

Amb motiu de la festa del llibre, en els baixos de l'Ajuntament romangué instal·lada una exposició de fotografia artística, obra d'Andreu Negre Estarellas, Monitor del "Projecte Mercuri" del Centre de Professors de Manacor. La qualitat de les obres expressaven per elles mateixes la vàlua del seu autor.

**Ingrés a l'al·lot 5.000
Ptes. al mes i Sa Nostra li
dóna un**

Línia Futur Jove

**Un Exemple Per al teu
Propi Pla**

CAPITAL FINAL PREVISIBLE (1) AMB
APORTACIÓ INICIAL DE:

EDAT	5.000 Ptes.	10.000 Ptes.
8	1.320.075	2.640.149

(1) Per a quan el nostre fill faci 18 anys, amb un increment anual de la quota del 7% suposat una rendibilitat neta del 10%.

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

MUEBLES BAUZA® S.A.

EXPOSICIÓ

Carrer Major, 22

Telèfon 55 03 50

Apartat de Correus núm. 106

07500 - MANACOR

(MALLORCA)

UNA ALTRA DIMISSIÓ

En el transcurs d'aquesta legislatura ja s'han produït quatre dimissions d'altres tants regidors. El darrer ha estat, "per motius personals", Gabriel Fiol Roig. El substituirà Josep Ma. Munar, ja coneixedor de l'"ofici", per haver estat regidor en passades legislatures.

Recordarem que els canvis haguts han estat aquests:

<u>Cessant</u>	<u>Substitut</u>
Joan Rosselló (PP)	Rosa Nicolau
Guillem Ferrer (CDS)	Miquel Ramonell
Bart. Amengual (PSM)	Joan Mas
Gabriel Fiol (PSOE)	Josep Ma. Munar

Així, havent-se produït una renúncia de cada partit, cap d'ells podrà menysprear l'altre.

DONACIÓ DE SANG

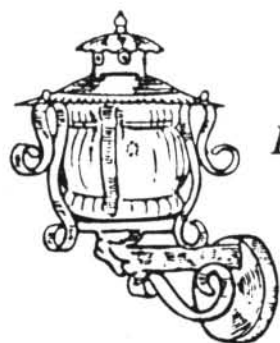
El proper 6 de juny, dimecres, la unitat mòvil de la Germandat de Donants de Sang de la Seguretat Social de Son Dureta, es desplaçarà a Montuïri a fi que tots els donants puguin acudir al Consultori, a partir de les 7 de l'hora baixa, a practicar la seva donació.

SELECCIONATS I CONTRACTATS

Na Rosario Cano, En Tomeu Ribas i Na Maria Teresa Ribas actuen cada vespre a l'espectacle de la sala de festes "Es Fogueró" des de principis del passat mes d'abril. Foren seleccionats entre molts d'altres joves després de passar unes proves. El seu contracte, de moment, és fins al mes d'octubre i el seu treball consisteix en ballar, cantar i interpretar.

Casa SAMPOL

IL. LUMINACIÓ DECORATIVA

LÀMPEDES INTEMPÈRIE

PANTALLES

"APLIQUES"

ARTICLES DECORACIÓ

TENDA I OFICINES: CARRER MISSIÓ, 14 - TEF. 72 67 78

PALMA de MALLORCA

El Consell Espanyol de Majors

Una nova targeta de crèdit que brinda nov

- *El Consell Espanyol de Majors defensa els drets dels jubilats a escala nacional i internacional*
- *A més de l'Associació de la Tercera Edat en són membres fins a 281 confederacions, associacions i altres entitats relacionades amb el sector de persones d'edat.*

Aquests darrers mesos hem sentit parlar del Consell Espanyol de Majors, motiu pel qual ja n'hi ha hagut molts que han demanat que és aquesta entitat i quina relació té amb la Tercera Edat. Alguns han afirmat que era la mateixa cosa i altres ho han negat.

Idò bé, "el Consell Espanyol de Majors és una organització no governamental que actualment agrupa 281 confederacions, federacions, associacions i entitats relacionades amb el sector de persones d'edat. Pretén agrupar, intercanviar experiències, promoure els drets i obligacions de la tercera edat, preparar la jubilació, projecte amb organismes públics i privats sobre la salut, pensions, cultura, oci, allotjament, etc." Segons els seus promotors, volen animar les persones d'edat a ser útils, importants i amigues dels joves. Després de més d'un any d'activitat, aquesta jove associació, que té delegacions a quasi totes les comunitats, respon a una necessitat d'acollir un nombrós col·lectiu de població major que viu aïllada i necessita el recolzament associatiu. 1.850.000 superen dins Espanya els 60 anys.

O sia que una de les associacions integrades dins el Consell Espanyol de Majors és l'Associació de la Tercera Edat. Per tant, els qui pertanyen a la de Montuïri també estan integrats dins el C.E.M. I per altra part, el C.E.M. al mateix temps és membre de la F.I.A.P.A (Federació Internacional d'Associacions de Persones d'Edat).

AMB EL PRESIDENT NACIONAL

A una roda de premsa, a la que fórem convidats pel President de les Associacions de la Tercera Edat de Balears, Rafel Socias, el President Nacional del C.E.M., Francesc Verdú, a més d'exposar el que era el C.E.M., va presentar a Balears la "Targeta del Major 60 Plus", una targeta que podran posseir tots els associats i amb la qual tendran oportunitat d'aconseguir importants beneficis i nombrosos privilegis, a més del seu caràcter social.

Rafel Socias

Aquesta targeta està patrocinada pel Banc de Santander, el qual ha promès entregar una quantitat dels beneficis que obtengui amb aquesta operació, al C. E.M., i aquest, al mateix temps, distribuirà la meitat entre les associacions que l'integren i reservà l'altra meitat com a fons per a poder afrontar les despeses derivades de les seves activitats.

"És necessari canviar la mentalitat de gran part dels espanyols —afirmava Francesc Verdú— i sensibilitzar l'opinió pública a fi que canviï la imatge que actualment es té de les persones majors".

Més envant afirmava que "el Consell de Majors és una organització apolítica i apartidista encara que sí, cerca el recolzament de la

La "Targeta del Major 60 Plus" ofereix

societat i, si és necessari, imposar-se com una força social. És per això que constantment ens estam relacionant amb el grups parlamentaris a fi de discutir amb ells els seus programes electorals o de govern, i hem arribat a proposar, fins i tot al Parlament Europeu, que crei un Consell per a persones majors. De qualsevol manera —continuava dient— les nostres actuacions no tenen a veure únicament amb els problemes relacionats amb la jubilació, sinó amb tots els assumptes que afectin als majors".

No agrada als dirigents nacionals del C.E.M. l'expressió 'Tercera Edat' per referir-se al 20 per cent de la població espanyola que ja ha complert els 60 anys. Citava com a problemes dels majors l'envelliment, la pèrdua de facultats físiques, la necessitat d'atendre persones a la llar, l'Organització de plans assistencials —que crearien molts de llocs de feina—, etc.

"Per poder dur a terme totes aquestes coses manquen doblers, una regularitat en els nostres ingressos. I això fou el motiu

s i la "Targeta del Major 60⁺"

proposos avantatges als jubilats i pensionistes

ombrosos beneficis a les persones d'edat

principal que ens va impulsar—deia Verdú— a la creació de la Targeta del Major 60 Plus”.

AVANTATGES DE LA TARGETA

Entre els avantatges que ofereix aquesta targeta cal destacar l'assistència immediata en cas d'accident, la possibilitat de gaudir de nombrosos serveis relacionats amb el manteniment de la casa, etc.

Pel que fa a la Targeta de Descompte, el seu ús permetrà accedir a rebaixes fins al 40 per cent del preu de venda de diferents articles i a una important disminució en el preu d'hotels, restaurants, companyies de transport, etc.

Aquestes targetes, la del Major 60 Plus i la de Descompte, són necessàries perquè el Consell Espanyol de Majors pugui caminar segur. Actualment estan molt il·lusionats amb la presentació d'aquests projectes, els quals faran possible que el Consell pugui seguir treballant i arribi a col·locar-se a l'altura d'altres països del món que van andavant en la

- La quota de la targeta és de 1.000 pessetes anuals
- Cobreix els serveis d'assistència mèdica
- Inclou una assegurança multiassistencial
- Serveix també de crèdit i pagament

consecució de millores per als majors.

BENEFICIS CONCRETES

En concret, els beneficis dels quals gaudiran els titulars de la Targeta 60 Plus, en l'actualitat són aquests:

1. Els serveis que brinda el C.E.M.
2. Els beneficis d'una targeta de crèdit "Visa Santander".
3. Una assegurança d'assistència mèdica que cobreix, en cas d'accident, l'enviament d'un metge, l'enviament d'una infermera, transport sanitari, transmissió de missatges, enviament de medicaments, trasllat d'un familiar, bitllets de tornada, esment de menors i tornada de l'assegurat.
4. Un servei de multiassistència per a reparacions de la llar (ja funciona a Madrid, Barcelona, Bilbao i Sevilla i durant l'any a la resta d'Espanya).
5. Descomptes especials en comprar bitllets de viatge.
6. Descomptes fins a un 40 per cent en hotels de la cadena Sol (Hotels Sol i Melià).
7. Paquets especials turístics amb les millors agències.
8. Una placa de seguretat per a les claus.

Targeta del Major 60 Plus

9. S'aniran aconseguint importants descomptes en els grans magatzems, supermercats, òptiques, transport, espectacles, etc.

ACLARIMENTS

Abans d'acabar aquesta entrevista amb Francesc Verdú volguérem demanar alguns punts concrets i aclariments. Deia ell: "Els titulars d'aquesta targeta no estan obligats a tenir compte corrent en el Banc de Santander, sinó que serveix el compte que ja tenen en el seu banc o caixa d'estalvis". I per altra part ens aclaria que aquesta targeta, que és individual, també pot esser familiar mitjançant l'abonament de 300 pessetes anuals.

PERENNE PRIMAVERA

Segons comentava el President del C.E.M., referint-se a la seva allocució al Rei (a la qual també hi assistí Rafel Socas), "la coincidència del "Dia del Major" amb la primavera ressalta la nova imatge i filosofia de les persones d'edat, basada en l'harmonia i l'estimació entre la gent i els pobles, l'exaltació de la bellesa i tot quant és positiu en el món; el cant perenne de la vida, la jubilació gojosa i vigorosament activa, el valor de l'ecologia i la qualitat de vida, la integració generacional amb els més joves i, sobre tot —d'aquí el símbol del cartell— esser "ficus bengalensis", com desitja la ONU en sentit de convivència pacífica, protecció i renovació constant. Un sector cada vegada més nombros es resisteix a ser la "tardor" de la societat, vol esser la perenne primavera".

Onofre Arbona

Son Bascós, l'única granja de guàtleres de Mallorca

Disposa d'unes 40.000 guàtleres i allà en neixen unes 5.000 setmanals

La granja de Son Bascós es dedica primordialment a la producció de guàtleres. Existeix des de fa uns sis o set anys i paulatinament ha sofert modificacions i és objecte de millores motivades sobretot en l'experiència assolida amb el seu constant creixement.

Es pot afirmar que és una granja familiar, ja que realment la família de Joan Miralles Julià, "Felanixer", n'és la propietària i la que l'explota, si bé compta amb l'ajuda d'unes poques persones més.

La producció en ella és, com s'ha dit, la guàtlera, incubació, engreixament i matança. Paral·lelament es dona allà una altra activitat, com és la perdiu. La reben ja feta de Burgos, de la casa "Al-tube", un criador que els proporciona una classe d'animals bastant bona, els quals distribueixen aquí, tant per a reclam com per a caça o per repoblar. Ells són, per tant, sols distribuïdors. I la mateixa cosa passa amb el faisà; el reben ja en estat adult i en són els distribuïdors.

SELECCIÓ

Enguany han posat en marxa un altra programa, com és el de la selecció de polls per a reclam, ja que no totes les perdius serveixen per a reclam. S'han de seleccionar i aquesta selecció es fa allà, si bé prèviament s'ha hagut de fer un especial muntatge. Sols els polls que tenen unes bones qualitats són els que serveixen per a reclam.

La seva influència s'ha estès pràcticament a tot el Llevant i Sud d'Espanya i és Andalusia allà on més s'han estès: actualment tenen distribuïdors a totes les províncies andaluses. Essent que és una nova varietat, actualment estan muntant delegacions a la Península i sembla que va bastant bé.

REPOBLACIÓ

La tasca de la repoblació de la perdiu es realitza amb un èxit notable particularment a Mallorca. No tenen necessitat de fer propaganda ja que l'èxit ha estat bastant gros i s'ha tocat amb les mans a nivell de societats i de vedats privats. Saben ben cert que si no hi ha repoblació, no hi ha res que fer; la caça que hi

ha és poca per la demanda dels caçadors. I amb aquest tipus de perdius i en les condicions que s'aconsellen, l'èxit és segur, comptant amb que el temps acompanyi, ja que sempre s'ha d'estar supeditat a la climatologia.

La demanda rebuda ha estat tan grossa que no s'ha pogut donar abast per a la repoblació, una vegada acabada la temporada de caça, ja que aquest és el moment per a la repoblació i, naturalment, el que hi ha manco perdius.

Concretament de Burgos s'han rebut peticions que no s'han pogut atendre per manca de previsions, ja que fins al darrer moment s'ignorava aquesta sol·licitud. Com que no sabem les que hauran menester, a l'acabament sempre en manquen. Concretament enguany han fet falta moltes perdius.

UNA GRAN DEMANDA

"La roda que normalment tenim —ens deia Joan Miralles, el propietari que ens ha facilitat la informació— és de 35.000 a 40.000 guàtleres. En neixen unes 5.000 setmanals i cada setmana es fa la matança".

La guàtlera es ven tota a Mallorca. No se'n duen, fora. Una part es despatxa a la granja i l'altra a dos distribuïdors de Manacor. Una gran quantitat es ven en viu, però la majoria es comercialitza morta, per a carn. A la granja es preparen i es col·loquen dins capsos apropiades, de 15, desplomades, desviscerades i es serveixen per menjar. Però quan ve l'estiu hi ha una gran demanda en viu, que són per volar. Disposen d'uns parcs perquè allà dedins es reforcin i les venen particularment a nivell de caçadors i per a tirades. És un aspecte més de la granja.

"No podem donar abast a la demanda que hi ha a Mallorca —ens deia En Joan— per al consum humà". Els distribuïdors les venen a carnisseries i restaurants o hotels.

*** A més de guàtleres, distribueixen a la vila la perdiu i el faisà.**

*** Seleccionen les perdius que serviran per a reclam.**

*** Exporten al Llevant i a Andalusia.**

*** No han pogut donar abast a la demanda per a la repoblació.**

Les perdius seleccionades serviran per a reclam

REPRODUCCIÓ

La granja disposa d'una sala de reproductores, que és allà on fan l'ou. Hi ha de 1.800 a 2.000 aus reproductores, les quals canvien cada mig any. Aquests ous es posen dins una incubadora que té capacitat per a 37.700 ous, dels quals en neixen polls un pic a la setmana. Després es passen a les sales d'engreixament i als 40 ò 45 dies ja es passen al sacrifici. Una vegada preparades es col·loquen, com abans hem dit, dins capsos i ja es serveixen.

CARN FRESCA

Com que totes les operacions es fan a la mateixa granja i no es congela res, la carn és fresca. Cada setmana es va sacrificant i servint el gènere fresc. I si no tenen actualment competència és perquè l'article és de qualitat. Una part molt petita de la producció la serveixen

(Continua a la pàgina següent)

***Alberga unes 2.000 aus reproductores.**

***La incubadora té capacitat per a 37.700 ous.**

***S'ha aconseguit tornar legalitzar la caça amb reclam.**

***Son Bascós té quatre llicències fiscals.**

(Ve de la pàgina anterior)

a un petit restaurant que hi ha a la mateixa granja on hi acudeix gent que hi va a posta per menjar guàtleres.

UNA GRAN DEDICACIÓ

La dedicació que s'ha de tenir amb aquests animals és molta i, en certa manera, difícil. Es pot dir que ara ja tenen els coneixements i l'experiència necessària, però no ha estat bo de fer. "Quan vàrem començar—explicava en Joan—no era així, però a mesura que les coses es fan industrialment i en grans quantitats, és també quan surten les dificultats. N'hem après a base d'ensopegar i d'aprenre'n pel nostre compte, ja que no hem trobat tècnics que ens poguessin ensenyar a fer això.

A Mallorca no hi ha altra granja de guàtleres. Ha hi molts d'aficionats que tenen una incubadorea, els quals acudeixen a cercar ponedores, ous, consells... però industrialment, no n'hi ha.

Un altre obstacle que s'ha de superar per muntar una granja és la necessitat d'una forta inversió. I avui, fer una respectable inversió en un tema que es desconeix, com és el posar una granja de guàtleres; aquí, a Mallorca, és difícil. Si hi hagués uns tècnics que ho poguessin desenvolupar, com per exemple les de pollastres de gallina, no seria difícil, però per a les de guàtleres, es necessiten determinats coneixements.

LA CAÇA AMB RECLAM

Quan un parla de guàtleres, surt ineludiblement el tema de la caça amb reclam. Un espinós tema que es perllonga des de temps enrera. Recentment va començar quan Joan Miralles era president de la Societat de Caçadors

Els pollastres de guàtlera requereixen una determinada temperatura, alimentació i acondicionament

amb reclam. Per cert, que la reposició de la fira de Montuïri sorgí a conseqüència de "Sa Fira de Sa Perdiu", ja que se'n féu una primera, amb un èxit notable, i a resultes de la qual es va programar per a l'any següent la fira. Hi havia hagut una notable concurrència, s'havien desenvolupat amb èxit unes taules rodones, i es veié la necessitat d'unificar-ho tot en una fira de caça amb reclam. Cal dir que, fins aleshores la caça amb reclam es feia un poc clandestinament, ja que els reclamistes feien net de les perdis del camp. Hi havia un desconeixement bastant profund de la matèria i veien que això podria arribar a tenir problemes, ja que tant els qui estaven dins el Consell de Caça com els qui donaven les lleis, no entenien massa del tema: motiu pel qual es destriava el perill que corria aquest sistema de caça, tan tradicional i tan antic. Ja fa 2.000 anys que es caça amb reclam. Va sorgir l'Associació i avui ja té uns 650 socis, entre Mallorca i Menorca.

UNA LLEI REBUTJADA

L'any passat va sorgir el polèmic tema de la caça de perdiu amb reclam. La nova Llei de protecció de la naturalesa i dels espais naturals del territori espanyol era aprovada pel Govern, especificant que no es podia caçar el temps de zel. Això volia dir que el temps de reclam no es podia caçar; i fou el motiu pel qual es va mobilitzar l'Associació amb el seu president, que aleshores era Joan Mira-

lles, i elaboraren un "dosier" que entregaren a Antoni Garcias —Senador a Corts de Lluçmajor— perquè ell, dins la Comissió on estava i a la que pertocava el tema, pogués defensar davant el Senat aquest sistema de caça. Una empresa molt difícil, tota vegada que era una Llei aprovada pel Govern i les Corts, i fer-la tornar enrera sols es podria aconseguir en base a uns arguments molt forts i convincents.

Aquests es feren, es presentaren i semblaren bé. Es discutí a les Corts, s'aprova l'esmena i sortí la Llei en el Bolletí Oficial, de tal manera que es podrà caçar amb reclam en tot el territori espanyol, si bé es dona autonomia a totes les Comunitats. O sia, aquestes regularan quan, com i de quina manera es podrà caçar amb reclam.

BENEFICIS PER A LA REPRODUCCIÓ

El desconeixement de la caça de perdiu amb reclam és bastant gros. Dins el món de la caça, pràcticament sols coneixen la problemàtica els caçadors que la practiquen. Per tant, el defensar o criticar un tema d'aquests per gent que no el domina, sempre està exposat a errors i equivocacions: sembla una cosa i és l'altra.

Avui s'ha demostrat que el sistema de caça amb reclam desenvolupat així com es desprèn filosòficament, no sols no és

(Continua a la pàgina següent)

Antònia Sampol Arbona

Durant 17 anys va exercir una intensa vida apostòlica i docent a Nicaragua

Religiosa de la Puresa

En els nostres afanys de cercar montuïrers que hagin deixat petjada en el seu peregrinar pel nostre poble o per altres indrets de la Terra, en aquesta ocasió hem trobat una inquieta i diligent religiosa que va excel·lir particularment en el terreny de l'ensenyança i l'educació, si bé va desenvolupar els seus quefers lluny de la vila. Ens referim en aquest cas a la Mare Antònia Sampol Arbona, religiosa de la Puresa.

Nasqué a Montuïri el 29 de febrer de 1900. Era filla de Gabriel Sampol Sastre (1), conegut en el poble per "l'amo En Sampol" i de Sebastiana Arbona, "Vollandina". D'aquest matrimoni un fill morí de petit i els altres vuit (ara ja morts tots) visqueren bastants d'anys. Els seus noms eren Antoni, Francisca, Antònia, Sebastiana, Gabriel, Maria, Catalina i Josep.

Antoni, Francisca, Antònia, Sebastiana, Gabriel, Maria, Catalina i Josep Sampol Arbona, els vuit germans que visqueren bastants d'anys. Un altre morí de petit.

OBSESSIONADA PER L'ESTUDI

N'Antònia de petita es va inclinar per les lletres. Als 16 anys se n'anà de Montuïri per seguir els estudis de Magisteri, que va cursar estant interna en el Col·legi de la Puresa de Palma. Aleshores ja va

mostrar una vertadera obsessió per l'estudi.

Quan tengué 20 anys va ingressar a la Congregació i va professar en el gener de 1922, un mes abans de complir els 22, encara que el seu pare no volia que es fes monja i sols va accedir degut a una expressa petició de "Madre Alberta", que el va convèncer. "Jo, de moment —digué ella—, me'n duc la vostra filla perquè faci companyia a les meves filles" (cal esmentar que "Madre Alberta" era viuda).

Així i tot el seu pare li digué: "Si tu et fas monja, no tornaràs entrar aquí". Però més envant, al cap d'uns anys, l'amo En Sampol estava tan content de la seva filla, que deia: "No la canviaria per cap de les que tenc".

Al cap de poc temps d'haver professat, l'enviaren a Canàries i ja més envant fou traslladada a Roma, on va continuar els estudis i va obtenir la Llicenciatura en Filosofia i Lletres a la Universitat Catòlica de Milà.

A més de dominar el mallorquí i castellà, sabia a la perfecció l'italià, l'anglès i l'alemany i també sabia francès.

Va exercir l'apostolat dedicada d'una manera particular a l'ense-

(Continua a la pàgina següent)

Son Bascós, l'única granja de guàtleres de Mallorca

(Ve de la pàgina anterior)

dolent, sinó que és molt beneficiós per a la reproducció de la perdiu en el camp. Podria dir-se que és un sistema de caça selectiu. Lògicament regulat, sense excessos, com totes les coses, caçant en el moment i lloc oportú, no es fa matx ni tampoc es causa un impacte ecològic irreversible; sinó tot el contrari, ajuda a regular el sistema de reproducció: elimina els mascles més vells, que estorben molt dins la cria, fent que augmenti la reproducció, proporcionant una sèrie de condicions favorables.

Cal remarcar que a nivell nacional hi ha bastant afició, sobretot pel Llevant i Andalusia. És tanta la curolla pel Sud d'Espanya, que de no revocar-se aquella Llei, possiblement hi hagués hagut mobilitzacions per allà. Tothom sap que malgrat durant 40 anys una Llei prohibia caçar amb reclam i aquesta curolla no es va erradicar.

INFLUÈNCIA DE LA GRANJA

La influència que pot tenir la granja dins aquest món és bastant grossa i im-

portant, fins al punt que la gent ha tenguut la possibilitat de poder adquirir unes perdius a baix preu perquè servissin de reclam, cosa que abans era molt difícil. S'havien d'aconseguir a base de la perdiu salvatge, del camp. O sia, s'havien d'agafar moltes perdius en temps de veda perquè pogués sortir qualche perdiu que sabés cantar. Ara, això evita que molta gent les agafi, ja que es poden trobar a un preu molt assequible. I això també ha donat un fruit al furtivisme, perquè la gent, que sap que té tantes dificultats en vendre-les, ja no té tanta motivació d'anar a encalçar perdius, amb la gran quantitat que se'n moren, ja que són poques les que se suren.

La granja de Son Bascós té quatre llicències fiscals distintes: escorxador, granja, restauració i compra-venda d'animals. I ara en treurà una altra corresponent a una activitat que serà nova a Mallorca: la de donar caceries. Una experiència de la qual en parlarem en un número vinent.

Onofre Arbona

Antònia Sampol Arbona

(Ve de la pàgina anterior)

nyament en molts de col·legis de la Puresa, entre ells en els de Tenerife, Mallorca (on fou professora de l'Escola de Magisteri), Roma, Bogotà i Nicaragua.

CONEGUÉ "MADRE ALBERTA"

Consta que era una gran admiradora de "Madre Alberta", a qui va conèixer personalment. Per cert, que amb motiu de les noces d'or d'aquesta extraordinària religiosa, pel maig de 1920, Antònia Sampol, per aquell temps una joveneta de 20 anys, va participar a una representació teatral, "Las dos musas"(2), interpretant portentosament el paper de Mercè.

En un llibre (3), on s'inscriu la vida de "Madre Alberta" i com a preparació del procés de beatificació, Antònia Sampol escrigué de dita religiosa: "La veritat va brollar de la seva ploma tan espontània, tan recta, tan sublimment senzilla, com ho era tota la vida de 'la Madre'. I per això és santa, perquè en la seva ànima no hi ha complicacions, i amb el seu actuar no hi ha més que transparència... així era 'la Madre'".

A NICARAGUA

Però on Antònia Sampol va viure intensament la seva vocació religiosa i apostòlica fou durant els 17 anys d'estança a Nicaragua. En aquell país sudamericà es feia amb tothom, tant rics, com pobres com qui fos. Va conèixer personalment el President d'aquella nació. Allà es va trobar amb el terratrèmol de 1972 que tantes vides va arronsar; però casualment aquell dia ella se n'havia anat d'excursió amb nines a un poble a uns 50 quilòmetres de Managua.

Era experta en arqueologia. A Nicaragua va visitar pràcticament totes les excavacions. I fins i tot al costat d'un llac va descobrir un lloc on hi havia restes arqueològiques, part d'una ciutat antiga abandonada. Els nadius, dirigits per un arqueòleg d'allà, la cercaven a un altre indret, però ella els digué on

ho trobarien, cosa que així fou després de la corresponent excavació. Per tal motiu fou felicitada i condecorada pel President Somoza. I després, ja retirada, no sols donava classes gratuïtes als xofers i a tots els de la casa que no sabien lletra, sinó que diàriament recorria 8 quilòmetres per anar a ensenyar els marginats i abandonats. Cada cert temps —4 ò 5 anys— venia a Mallorca i hi passava un mes, però tres anys abans de la seva mort, degut al seu estat físic i a que les coses, com tothom sap, estaven tan malament a Nicaragua, els seus superiors l'obligaren a quedar-se a Barcelona, malgrat que ella havia manifestat els seus desitjos d'aca-

bar allà els seus dies. Morí a la Ciutat Condal el passat 2 de febrer de 1990, quan li mancaven pocs dies per complir els 90 anys.

Sens dubte fou molt bona religiosa, excel·lent educadora i molt estimada per les seves germanes de l'orde i per la multitud d'alumnes que ella va ensenyar. Tant per la seva virtut com pel seu caràcter optimista va saber trobar sempre la bondat de les persones i situacions.

Onofre Arbona

1) Per a un mes vinent projectam escriure'n una ressenya, ja que destacà per haver estat un glosador extraordinari.

2) Escrita expressament per a aquesta ocasió pel Canonge, Dr. Sancho Nebot.

3) "Una insigne Balear. Madre Alberta Gimenez", Tom I.

CORREDURIA DE SEGUROS

GOMILA S.A.

PREUS SELECCIÓ CONDUCTORS

MARCA	PREU	MARCA	PREU
Alfa Romeo 33 1500 SL	33.937,-	Opel Corsa 1300 SR	28.921,-
Alfa Romeo 75 1800	35.373,-	Opel Kadett 1300 City	28.921,-
Alfa Romeo 164 Turbo Diesel	35.373,-	Opel Kadett 1600 SR	33.937,-
Audi 100- 2200 E	35.373,-	Peugeot 205 GR	28.921,-
Audi 80- 1800 E	33.937,-	Peugeot 205 GT	33.937,-
BMW 320	35.373,-	Peugeot 309 GL Profil	28.921,-
BMW 520	35.373,-	Peugeot 405 1900 GR	33.937,-
Citroen AX 11 TRE	28.921,-	Renault 11 GTS	28.921,-
Citroen BX 16 TRS	33.937,-	Renault 11 GTX	33.937,-
Citroen BX 19 GT	33.937,-	Renault 19 GTX	33.937,-
Citroen Visa Challenger	26.876,-	Renault 21 GTS	33.937,-
Fiat Tipo 1400	28.921,-	Renault 5 GTL	26.876,-
Fiat Regata 1300 Especial	28.921,-	Renault 5 TX	28.921,-
Fiat Uno 45	26.876,-	Seat Ibiza del Sol	28.921,-
Fiat Uno 70 SL 5 P	28.921,-	Seat Malaga L 1500	33.937,-
Ford Escort CL 1400	28.921,-	Seat Panda 45	26.876,-
Ford Escort GL 1600	33.937,-	VW Golf GTD 2 y 4 puertas	33.937,-
Ford Fiesta Ghia 1100	26.876,-	VW Sprinter 1600 2 y 4 puertas	28.921,-
Ford Fiesta Trip 1600 Diesel	33.937,-	VW Polo Clasic CL	28.921,-

NOTA: Si el seu cotxe no hi està inclòs, cridi al 55 13 56 i l'informarem.

AUTOMÒVILS: Han d'esser d'ús particular - Majors de 23 anys casats o de 25 fadrins
Experiència de conducció superior a 4 anys - No haver tengut cap sinistre en el darrer any

MONTUÏRI: Jaume II, 4 - Tel. 64 60 43

PALMA: Pasaje Sta. Catalina de Siena, 2 - Entr. 2 C - Tel. 72 27 36

MANACOR: PL. Ramón Llull, 22 - Tel. 55 13 56

UN LLIBRE NOU

LA NOSTRA LLENGUA

d'Aina Moll Marquès

Un dels principals objectius que es proposà l'autora quan redactà el llibre fou el d'aclarir dubtes i llimar ressentiments respecte a la utilització del català a les Balears, ja que la majoria de vegades eren i són per manca d'informació o a rel de censures infundades.

Aina Moll

Consta de vint capítols, la meitat dels quals, redactats en la parla dialectal mallorquina i la resta en català literari.

Aina Moll exposa clarament el desconcert entre la gent, el qual posa de relleu il·lustrat de varies enquestes realitzades a les illes. Altres capítols estan dedicats a la pedagogia del català en la modalitat insular i al seu ús en els diferents mitjans de comunicació.

Una obra íntegrament dedicada a analitzar la situació del català dins la nostra Comunitat, amb referències al català parlat i escrit, lleis sobre normalització lingüística, drets lingüístics de Balears, així com altres temes d'actualitat.

Publicat per Editorial Moll - Palma, 1990.

El viatge d'estudis dels alumnes de les escoles

Dia 31 de Març passat, 13 alumnes de vuitè curs del Col·legi de Montuiri començàvem el viatge d'estudis cap a Barcelona.

Dins el vaixell ja hi hagué marejos, vòmits i malestar. A Barcelona visitàrem l'estadi olímpic, les fonts de Montjuich, la Sagrada Família, d'un estil gòtic, de Gaudí. Després, cap a Carcassona, passant per la frontera. Al cap d'un llarg viatge, visitàrem la "Cité", un poble medieval emmurallat.

A Andorra vérem per primera vegada neu. Dinàrem en el "MacDonald" i mestres i nins aprofitàrem per comprar regals, rellotges, sabates, walkmans...

Per anar a Viella arribàrem a una altura de 2.400 metres. Després de tirar-nos bolles de neu i de dinar, anàrem a

Bassot. Per arribar a Barbastro vàrem travessar un túnel de 5 quilòmetres. Passàrem Osca i no ens aturàrem fins a Saragossa. Vérem l'Ebre, el Pilar i la Catedral. I ja després ens dirigírem a Calatayud. El matí visitàrem el Monestir de Pedra, un lloc on l'aigua fa "virgueries". Al migdia ens acomiadàrem; un comiat molt dramàtic, amb plors.

A la nit, a Madrid, vérem per televisió el Barça-Madrid i el matí següent visitàrem el Palau Reial, el Museu de Ciències Naturals i el vespre, teatre.

El dia següent, el "Rastro", un gran mercat d'oportunitats. A la tarda vérem el "Retiro", després d'haver remat, a l'hotel i tot seguit cap a l'aeroport, on haguérem d'esperar 7 hores per poder partir amb l'avió.

Lluís i Guillem

A Montuiri FIAT MOTOR ES PLA FIAT

COTXES D'OCASIÓ

Vicenç Martí Cardona

Carrer Emili Pou, 36

*

Tlf. 64 61 84

*

MONTUÏRI

EL III CONCURS LITERARI

Moments rellevants del viatge d'estudis

EL VAIXELL

Partírem tots de Montuïri, però per separat, dia 31 de març el vespre. Ens trobarem al port de Palma on després d'haver esperat bastant de temps, ens despedírem dels nostres pares per agafar el vaixell.

Viatjàvem dins camarots i fins que el vaixell no es va començar a moure ràpidament, no ens hi aficàrem dedins, amb uns auriculars, escoltat música. Després, alguns vàrem anar a fer un passeig per coberta, on el vent et pegava a la cara; també anàrem al bar on compràrem begudes i/o menjar i tornàrem al camarot, i bevíem i/o menjàvem, segons. Alguns hagueren d'anar al bany del vaixell, perquè de marejos no en faltaren, ni de vòmits, tampoc. Altres, fora cap problema, ens dormírem, encara que no molt, per l'ansia d'arribar.

De bon matí arribàrem al port de Barcelona, on agafàrem l'autocar i partírem.

Antònia Ribas Cerdà - 8è.

L'ESTADI OPLÍMPIC

S'ha dit moltes vegades i un poc més, que a Barcelona es faran les olimpíades del 92 i pel que em sembla, les obres queden molt bé; amb uns camps de rugby, tenis, atletisme, etc. per entrenar-se. Un poc més amunt de la muntanya de Montjuïc vàrem veure l'estadi amb les obres acabades, on d'aquí a un parell d'anys veurem homes i dones de tots els països del món; i nosaltres pensàrem que "hi érem allà", "jo hi vaig esser, allà". Amb tot això ens n'anàrem amb un bon record, ja que ens férem fotos.

Joan Antoni Payeras - 8è.

UNA DESPEDIDA

Era un migdia d'un 5 d'abril a l'hotel "Marivella", de Calatayud. Dinàvem. Després d'això ens havíem d'acomiar dels d'Esporles, que ens acompanyaven al viatge. Ja hi havia alguna cara de pena, però la majoria aprofitàvem els darrers moments per riure.

L'autocar ens conduiria al nostre destí, l'estació.

Els de Montuïri llevàrem pes a l'autocar duent-nos les maletes allà on havia de sortir el tren.

Besades, de primer plat; cares tristes i aferrades, de segon i també la direcció dels millors amics i amigues; a algú ja li espirejaven els ulls. I per postres... la majoria van arrancar el plor, regnava el silenci i la solitud, el temps s'emportava les llàgrimes una rera l'altra. Les besades finals ja s'aferraven a les galtes; no es pot imaginar com era de dramàtic: era... de pel·lícula!

Pujam al tren, els de Montuïri; els d'Esporles es despediren de peu pla a l'estació. El tren se n'anava. Les mans es movien a través dels vidres dient adéu. I el tren, dirigint-se a Madrid: xup-xup, xup-xup...

Jaume Mayol Amengual - 8è.

EL PARC D'ATRACCIONS DE MADRID

Dia 7, després de dinar, vàrem anar a agafar el metre, que ens deixà prop del parc d'atraccions. Vàrem treure doblers i vam pagar l'entrada, que per cert valia mil pessetes. Ens van donar una "ferratina" que servia per no haver de pagar allà on volguessis colcar, perquè ja havies pagat l'entrada. Ens dirigírem a la font d'allà prop i ens aferràrem el cromo a les mans.

Colcàrem a molts de llocs, però un parell es varen marejar, ja que havíem acabat de dinar i teníem el menjar a la boca.

Els llocs que ens agradaren més foren les muntanyes russes, "l'enterprais", el vaixell, etc.

La sínia no era gran cosa perquè feia poca via i no tenies por.

El parc estava molt net; n'hi va haver que feren un quadre, que consistia en tirar pintura de colors damunt un paper; després una màquina el movia i quedaven gravades diferents tonalitats.

Petra Lladó - 8è.

EL RETIRO

Va esser un dia ennigulat, però divertit; la gent es passejava molt alegre, menjant gelats o fent atletisme; parelles d'enamorats seien als bancs, xerrant alegrement.

Però nosaltres volíem colcar a les barques, i hi va haver una altre inconvenient, perquè els menors de 14 anys no podien anar-hi. Nosaltres dèiem: "Si només ens manquen 3 dies per fer els 14 anys, ¿no hi podem entrar?"

N'hi havia un parell que ja tenien els 14 anys i van comprar l'entrada i van posar amb un "boli": dos passatgers, i van poder colcar. Seguidament ens vàrem acostar a la vorera i van pujar altres companys. Quan estàvem alegres i divertint-nos, esquitxant-nos amb l'aigua per tots llocs, va començar a ploure; totes les barques s'anaven acostant a la vorera, però nosaltres, al contrari, ens fèiem més endins; quan arribàrem abaix s'aturà de ploure i començà a sortir el sol; les barques ja es tornaven a espargir pertot.

Jugant ens va caure el rem a l'aigua i des d'una altra barca, on hi anaven els companys de Montuïri, ens van ajudar a treure-la de l'aigua.

Quan era d'allò més divertit, fou l'hora de partir.

Malén Rosselló - 8è.

A L'AEROPORT DE MADRID

Diumenge, dia 8 d'abril, després d'haver sopar en el "Macdonald" vam anar amb l'autobús cap a l'aeroport. Hi arribàrem a les 9'35 i deixàrem les maletes. Eren les 10 del vespre i vam esperar que anunciassin el nostre vol. A Don Joan, cercant informació, li van dir que el vol retardaria almenys fins a les 2 del vespre. Nosaltres vam telefonar a casa. Més tard, ell mateix va dir que arribaríem damunt les 3 o les 4. I tornàrem telefonar anunciant-ho a casa. Nosaltres, quan sentíem el renou dels altaveus, passàvem pena que no tornassin retardar el nostre vol. No va esser res: després d'esperar 7 hores a l'aeroport de Madrid, a les 3'30, vam anar cap a l'avió. Aleshores l'avió tenia problemes i van venir camions a revisar-lo. Al cap d'una hora vam emprendre el vol cap a Palma de Mallorca, on hi havia alguns pares que ens esperaven des de la 1 del vespre. Vam arribar a Palma damunt les 5'30, amb una cara de son que no ens aguantàvem.

Rafel Manera - 8è.

Subcampiones de Balears de bàsquet cadet femení

Un èxit importantíssim

L'equip de bàsquet cadet femení de Montuïri superà el títol de subcampió de Mallorca de la seva categoria quan va obtenir el de subcampió de Balears del campionat, a finals de març. Un èxit importantíssim com a premi a la magnífica tasca que a la vila s'està desenvolupant en el món de la canastra.

A la fase final autonòmica, el Montuïri sols sortí vençut davant el Sant Josep de Palma, que a la fi es proclamaria campió. L'encontre resultà emocionantíssim i molt igualat, decantant-se el marcador a favor de les palmesanes en els darrers minuts. El resultat fou de Montuïri, 37 - Sant Josep, 45. En els dos següents partits les montuïreres assoliren sengles victòries davant les representants de les illes germanes: 54 - 37 amb el Botafoc d'Eivissa i 65 - 56 davant Consolació de Ciutadella.

Els darrers dies del mes d'abril han acudit a la península per participar com a representants de Balears a la fase de sector del campionat d'Espanya de bàsquet federat. El campió territorial, Sant Josep, defensarà el pavelló balear.

Després d'un difícil play-off, subcampiones de Mallorca

Per poder accedir a les finals autonòmiques fou necessari proclamar-se campiones de Mallorca de la seva categoria.

Era, fins aleshores, el més gran èxit esportiu assolit per un club montuïrenc a l'esport de la canastra, la qual cosa ve a corroborar el bon moment que travessa aquest deport a la vila i l'excel·lent quefer dels qui s'han encarregat o s'encarreguen de la seva pràctica. Ve a ser el premi a una tasca, esforç i sacrifici. Aquest èxit fou superat una setmana després a les finals de Balears.

Moderna història del bàsquet a Montuïri

Aquest equip cadet nasqué en el curs 1984-85 de la mà del professor Guillem Fiol. En aquest primer any i en el posterior ja es va proclamar campió comarcal de mini-bàsquet. Continuaren intervenint un any més en els jocs escolars essent, en aquesta ocasió, campions infantils. A la temporada 87-88 es federaren a la categoria cadet, malgrat que la

Han passat sols quatre anys des que aquest equip de mini-bàsquet femení es va proclamar campió comarcal. Era la temporada 85 - 86.

majoria de les seves jugadores sols tenien edats d'una i dues categories inferiors. Ja aleshores estaren a punt de classificar-se per a les finals de Mallorca, impedint-ho el triple empat a punts entre la Porciúncula i Joventut Mariana de Sóller.

Fou, no obstant, en el segon any en aquesta categoria quan aconseguiren disputar les finals de Mallorca, no podent optar a les finals de Balears a causa de dues derrotes per tres punts davant Santa Mònica i Joventut Mariana. Al cap d'uns mesos s'alçaren subcampiones de Mallorca del trofeu "Rafel Coll", perdent la final davant el potent Sant Josep. Des d'aquesta data (juny de 1989) Guillem Fiol va deixar d'entrenar-les i agafà les riendes Antoni Gomila, preparador durant dos anys de les infantils i de la plantilla de la qual pujaren algunes jugadores. A la present temporada foren subcampiones de la primera fase de la lliga i en el play-off han assolit el mateix "ranking", i això els ha donat dret a ser presents a les finals de Balears.

El darrer play-off

El darrer play-off jugat en Es Dau fou emocionantíssim. El Montuïri aconseguí guanyar —46 - 42— al Sant Josep, vigent campió de Balears. La pista d'Es Dau vibrà i explotà d'alegria per la classificació de les nostres per a una

final territorial per primera vegada a la història de la canastra montuïrera.

4 equips de bàsquet femení

Aquesta fita esportiva assumida no és producte de la casualitat. Ja hem explicat la trajectòria de l'equip cadet. Montuïri compta, a més, amb altres tres equips femenins d'aquest esport. L'infantil femení —dida de les cadets, ja que quatre jugadores s'alineen amb elles—, que ha assolit el sisè lloc en el ja acabat campionat de Mallorca i que ha estat entrenat per Gabriel Miralles.

En el torneig escolar de promoció han intervingut dos conjunts de mini-bàsquet formats per nines de vuit a onze anys que donen les primeres "passes". Són entrenades per dos joves: Mateu Coll (equip "A") i Margalida Amengual (equip "B"), essent el seu delegat el professor d'EGB i entrenador infantil, Gabriel Miralles.

Biel Gomila

Classificació final de Mallorca

1. S. Josep A	6	4	2	284	262	10
2. Montuïri	6	4	2	277	275	10
3. J. Cimsa	6	3	3	276	276	9
4. Perles M	6	1	5	264	288	7

Classificació final de Balears

1. S. Josep A	3	0	3	164	132	6
2. Montuïri	3	2	1	156	138	5
3. Consolació	3	1	2	155	159	4
4. Botafoc	3	0	3	131	177	3

Francesc Sitjar, entrenador dels juvenils

Examina la temporada i critica el recolçament rebut

Fabulosa vena golejadora dels jugadors: 3'5 gols de promig per partit

Francesc Sitjar té 35 anys i és una persona molt pacífica. Només fa quatre anys que entrena, però el caire que té millor és que ensenya a ser una gran persona, sobretot un gran amic.

—¿Trobes que heu fet un bon paper aquesta temporada?

—Vists els altres equips, pens que hauríem pogut quedar més envant, però crec que el tercer no és un lloc dolent.

—¿Com consideres l'actitud dels jugadors aquesta temporada?

—Devora els altres anys, els jugadors s'han portat de meravella; si tots es portassin així no hi hauria mai cap problema.

—¿T'han ajudat de qualche manera els pares?

—No m'han ajudat molt. Esperava més dels pares dels al.lots; ja que a principi de temporada semblava que tenien més afició.

—¿I la directiva?

—Hi ha hagut pocs directius que es cuidassin dels juvenils, crec que no saben si n'hi havia o no. No han fet cap sopar o detall als al.lots, i això és un error molt greu, perquè és important tenir els jugadors contents.

—¿Suposes que hi haurà juvenils que jugaran amb els grans?

—Sí; de fet ja n'hi ha i crec que n'hi seguirà havent, ja que hi ha un grup de jugadors que destaquen bastant, essent tan joves.

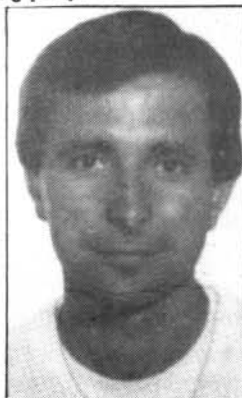
—¿Seguiràs entrenant l'any que ve, o descansaràs?

—De moment no faig comptes entrenar; si m'ho demanassin m'ho pensaria; però abans de començar, si deia que sí, posaria les coses bastant clares.

—¿Has tengut una plantilla llarga o curta?

—Encara que hi hagués 20 fitxes, només varem començar la temporada amb 13 jugadors, que han estat els qui han acabat. I amb 13 jugadors és molt mala de fer tota una temporada; però

Francesc Sitjar, entrenador dels juvenils, ha hagut de fer molta feina tot sol. Esperava més dels pares i una millor atenció de la directiva.

com que quasi no han estat sancionats, hem pogut acabar molt bé.

—¿O sia que heu tengut algunes sancions i lesions?

—Sancions, molt poques; lesions, unes quantes de bastant importància, ja que hi ha hagut jugadors que s'han perdut molts de partits. Cal resaltar la lesió de Miquel Verger, que per accident de moto només va poder jugar tres partits.

—¿Vols afegir, abans d'acabar, qualque cosa més?

—Sí; vull dir que en el "Torneig de sa Llum" no varem tenir camisetes per vestir-nos i desfilar. I vull tornar ressaltar l'excel·lent comportament dels jugadors i els puc dir que amb mi sempre tendran un gran amic.

Tomeu Verger

DIADA AUTOMOBILÍSTICA

El dilluns de Pasqua, 16 d'abril, es va disputar la "VI Diada Automobilística". va transcórrer per camins i carreteres de Montuïri i al camp de futbol. Es varen dur a terme varies proves de velocitat, cronometratge i habilitat. Va estar organitzada pel Patronat Municipal d'Esports. Participaren quaranta-cinc parelles, no havant-s'hi pogut inscriure una quinzena més. A part d'una majoritària intervenció de pilots i co-pilots montuïrers, n'hi va haver de Sòller, Campos, Bunyola, Porreres i Algaida, entre d'altres pobles.

La classificació dels deu primers fou la següent:

1. Pere Oliver i Joan Capellà (Algaida)
2. Fran. Manera (Montuïri) i B. Llaneres
3. Llorenç Sampol i Bartomeu Salvà
4. Tomeu Mayol (Montuïri) i M. Verger
5. Balt. Servera (Montuïri) i Am. Mestre
6. Rafel Rosselló i Toni Ballester
7. Miquel Fullana i Biel Ferrando
8. Antoni Verger i Rafel Mayol
9. Miquel Verger i Rafel Mayol
10. Rafel Fullana i Jaume Pocoví.

A la nit s'entregaren els trofeus als guanyadors, a plaça, i seguidament començà un animat ball de saló.

BENJAMÍ SELECCIONAT

Dels benjamins cal destacar la proesa del seu capità, Cristòfol Amengual, el qual es va alinear amb la selecció de la Part Forana en el torneig de Pasqua. Va jugar tot el partit contra el Sevilla i part contra la selecció de Palma. Enhorabona.

L'equip juvenil de la present temporada

Foto Tomeu Arbona

ENCARA NO ESTÀ DECIDIDA LA CLASSIFICACIÓ DEL MONTUÏRI PER A LLIGUETA D'ASCENS A III DIVISIÓ

RESULTATS DELS PARTITS

BENJAMINS

Montuïri, 8 - Lloret, 0
Montuïri, 0 - At. Sallista, 1
Montuïri, 4 - APA R.Llull, 1

ALEVINS

Can Picafort, 3 - Montuïri, 3
Montuïri, 2 - Barracar, 3
Montuïri, 4 - La Salle Manacor, 0
Algaida, 0 - Montuïri, 5

INFANTILS (Copa President)

Montuïri, 1 - Sallista, 0
Montuïri, 1 - Ramon Llull, 0
Poblense, 0 - Montuïri, 3
Sallista, 2 - Montuïri, 1
Ramón Llull, 0 - Montuïri, 3

JUVENILS

Campanet, 4 - Montuïri, 8
Montuïri, 4 - Sant Marçal, 1

Han acabat la competició de III regional. A manca de la darrera jornada, a la qual els corresponia descansar, tenien ja assegurat el quart lloc de la classificació final. Segons els resultats entre altres equips podien optar al tercer lloc. Cal destacar que han aconseguit 78 gols en 22 partits, la qual cosa fa un promig de tres gols i mig per partit. També hem d'esmentar que, al contrari dels darrers anys (la temporada passada les multes que hagué de pagar el club sobrepassaren les cent mil pessetes), no hi ha hagut problemes ni expulsions i s'han presentat sempre complets amb l'excepció d'un encontre.

I PREFERENT

Montuïri, 3 - Esportes, 1

Una de les millors actuacions de la temporada davant un equip jove que va jugar i va deixar jugar. El públic sortí admirat per l'espectacle que el Montuïri va oferir.

At. Rafal, 2 - Montuïri, 1

Sembla mentida que en una setmana i jugant fora d'Es Revolt pugui haver-hi tanta diferència en el mateix equip. Va deixar d'aprofitar-se una excel·lent oportunitat —com quinze dies abans, dins la Soledat— d'obtenir dos punts

que podien fer falta per col·locar-se dins el set primers que disputaran la lligueta d'ascens a III divisió.

Montuïri, 3 - Margaritense, 3

Era un partit molt important per a ambdós clubs, atesa la classificació a la taula. Nou són els conjunts que lluiten pels set desitjats primers llocs i dos han de quedar defora. Tant el Montuïri com el Margaritense es troben dins aquest grup. Si bé el Montuïri va arribar a perdre per 0 - 2, mancant un minut guanyava per 3 - 2. Fou un llàstima.

Alcudia, 0 - Montuïri, 1

El millor partit que el Montuïri ha jugat fora camp. Tots els jugadors posaren un interès extraordinari i Biel Sampol, en el darrer minut, aconseguia el gol de la victòria davant l'equip que encapçalava la taula classificatòria. Dos punts que seran claus per jugar la lligueta d'ascens.

Original partit de futbol: PARES CONTRA FILLS

Simpàtic partit de futbol el que disputaren el "Dia des Puig" els pares contra els fills, en el camp d'"Es Revolt".

Amb els fills jugaren els benjamins, alevins i infantils; i amb els majors, els pares dels alumnes del Col·legi Públic "Joan Mas i Verd". Encara que el resultat no tengués importància; sí, en canvi, en va tenir l'agradable horabaixa que tots passarem. Podem dir que el marcador va registrar un "just empat a dos gols" al final del temps reglamentari. I no va ser necessari el llançament de penalties, perquè "tot quedava en casa". Una felicitat iniciativa de l'Associació de Pares, que pot quedar institucionalitzada cada any, en aquest dia.

ÚLTIMA HORA CAMPIONAT D'ESPANYA DE BÀSQUET

RESULTATS DE LA FASE DE SECTOR

Montuïri, 48 - Universitat d'Alcalà, 69
Montuïri, 53 - Contined de El Espinardo, 100
Contined de Múrcia, 54 - Univ. d'Alacant, 58
Clasificació: 1 - Alacant
2 - Múrcia
3 - Montuïri

No es va presentar el campió d'Aragó per problemes econòmics.

NOCES D'OR MATRIMONIALS

1940 - 1990

Dia 19 de Maig de 1940
es casaren
Pere Capellà Trobat, de
"Can Ros" d'Algaida, amb
Antònia Arbona Miralles
"de Son Maiol"

BONA PAU, amb motiu de les noces d'or matrimonials, s'uneix a l'alegria de tota la seva família, els felicita i desitja que puguin viure plegats molts d'anys.

NOCES D'ARGENT

MAIG 1965-1990

Gabriel Ferrando Martorell "Gall"
amb
Maciana Tous Gomila "Pipa"
1 Maig 1965

Rafel Manera Verd "Ros"
amb
Margalida Lladó Gomila "Muixa"
11 Maig 1965

Joan Verger Martorell "Sopeto"
amb
Joana Fiol Bibiloni "Fiol"
15 Maig 1965

Bartomeu Miralles Amengual "Reus"
amb
Catalina Vidal Fuster "Cas Peluquer"
19 Maig 1965

Antoni Sánchez López "Peninsular"
amb
Carmen López García "Peninsular"
22 Maig 1965

Melcior Arbona Verger "Quelet"
amb
Aina Cerdà Mayol "Llevó"
24 Maig 1965

Els desitjam que els 25 anys de matrimoni sien presagi de permanent felicitat

DEMOGRAFIA

Abril de 1990

DEFUNCIONS

Dia 1.- Joan Mateu Oliver, viudo de 71 anys. "De Maià".

Dia 3.- Apol·lònia Payeras Miralles, casada de 60 anys. "Cardaixa".

PLUVIOMETRE

Abril de 1990

Pluja caiguda a Montuïri

Dia 1	14'10 litres per m2.	
" 8	7'50	"
" 9	28'40	"
" 14	3'90	"
" 20	5'70	"
Total	59'60	"

Gloses**CONTESTA A L'AMO EN "PARRÍ"**

Ja fa estona que vaig dir que un des dos ha de glosar; si l'amo En Miquel "Parrí" troba que ha de descansar, jo l'hauré de rellevar i així se riuran de mi.

Però això és un desbarat, perquè jo no sé glosar, abans ho he de pensar, escriure i retocar, i llegir-ho en 'ver acabat.

No som com l'amo En "Parrí", ell és un bon glosador; no puc substituir-lo ja veurem que em pot sortir; lo que puc fer, és provar-ho.

I en que sigui de Can "Manxes" no vos ne rigueu de mi, procurau no tirar planxes com feis a l'amo En "Parrí".

Si a mi me feis enfadar, i l'amo En "Parrí" està enfadat, d'aquí endavant no hi haurà a Bona Pau cap glosat; heu de sebre perdonar quan deim qualche desbarat.

Antònia Ma. Adrover Roig
"Manxes"

50 anys enrera

ABRIL DE 1940

Els uniformes i gorres dels empleats d'obres de l'Ajuntament havien tornat velles i ja s'havien espanyat. Magdalena Miralles Sampol els va adobar i cobrà en total 72 pessetes.

També a l'abril del 40 l'Ajuntament va adquirir un bell pergamí que contenia el darrer "parte de guerra", per 9'85 pessetes.

25 anys enrera

Maig de 1965

NOUS BANCs A L'ESGLÉSIA

"Sis nous bancs, l'import dels quals puja a dotze mil pessetes, han vengut a completar el nombre dels ja existents, romanent així acabada la darrera fase de l'operació bancs". D'aquesta manera ja tots els bancs de l'església tenen respalta".

CUINAR EN CASA**COCA DITA I FETA**

250 gms. de farina de força.
250 gms. de sucre.
4 ous sense pujar els blancs.
300 gms. de poma tallada molt petita.
1 tassó de vi, d'oli.
1 llimona rallada.
Canyella i llevadura "Canari".

Recepta de
Catalina Bauzá Arbona, "Xoroia"

ANUNCIS CLASSIFICATS**VENDES**

FINCA rústica a Son Barceló, d'un quartó, caseta, arbres fruiters, safareig i pou. Es ven. Tel. 12 51 72.

GLOSES DE L'AMO EN "PARRÍ"**RECUPERAT DE LA MALALTIA**

Me varen venir a cercar des llit, que em 'vien mester; vaig dir an es meu fill primer: "Rafel, jo no tornaré". I ell se va posar a plorar, i jo me vaig comanar a Jesús, Déu vertader.

Moltes de nits les passava sense ets ulls poder aclucar; com venia l'endemà, de tota sa nit plorar es coixí banyat estava, i jo només desitjava anar-me'n de per allà.

Quan me'n vaig anar d'allà, de ningú em vaig despedir, només des metge Crespí, que a ell li puc agrair sa vida que em va salvar; jo sempre me vaig pensar que m'havia de morir.

A LA MARE DE DÉU DE LA BONA PAU

Salut, tota sa rotlada, sense ningú destriar, com també vull saludar aquella Reina que hi ha part damunt l'altar, sagrada.

Oh Verge Immaculada: esteneu sa vostra mà; donau-nos un benestar i que prest faceu acabar sa maldat que hi ha escampada; es vostros fills, bona Mare, vos vendran a visitar.

LA SETMANA SANTA

Estam en Setmana Santa, sa setmana d'oració, de dol, tristesa i dolor, que clavaren el Senyor; i tot es poble en rodó en lloc de compatir-lo encara li dava branca.

AMB MOTIU DE PASQUA

Que molts d'anys amb simpatia Pasqua, plegats, poguem fer; per tots desig, si convé, pau, salut i alegria.

Miquel Massanet "Parrí"

FESTES PASQUALS

Dins el clima de serietat i festiu que les caracteritza, tant dins l'església com pel carrer, es visquen dignament els transcendents moments que envolta les celebracions de Setmana Santa i Pasqua. Sobressortí la gran participació a la processó de l'encontre com també foren nombrosíssims els qui gaudiren de la festa del "Dia des Puig", de la qual aquesta foto n'és testimoni.

SETMANA SANTA I PASQUA

Encara que, com solen dir, "festes passades, coques menjades", els responsables de la Parròquia creim necessari agrair des d'aquesta plana de BONA PAU la participació de la gent en les diverses celebracions. L'assistència fou bastant nombrosa i correcta. Diversos grups, tant de joves com d'adults, prengueren part activa i aconseguiren que els distins actes, dins la seva senzillesa, se celebrassin amb molta dignitat i recolliment.

CATEQUESI FAMILIAR

El dilluns dia 7 de maig a les 9 del vespre, tal com es va acordar, recomençaran les reunions per als pares dels nins que enguany han de fer la Primera Comunió. Durant algunes trobades es continuarà amb el mètode de Catequesi Familiar, ja que els catequistes se senten impotents de cara a la instrucció i la vivència cristiana dels al.lots, si els pares no agafen la primera responsabilitat.

UNCIÓ DELS MALALTS I VELL

Com solem fer cada dos anys, el diumenge dia 20 de maig a la missa de les 11'30 tindrà lloc a la nostra parròquia una celebració comunitària de la Unció dels malalts. El fet de celebrar-se dins el

temps pasqual ajuda a donar-li un sentit de festa i a eliminar prejudicis. Els que es trobin impossibilitats per assistir al temple i vulguin rebre la Unció, convé que avisin a la rectoria i seran ungits a ca seva.

CONSELL PARROQUIAL

De moment es pot considerar positiu la nova experiència duita a terme durant aquest curs: reunir cada dos mesos els membres dels Consells de Pastoral de les parròquies solidàries de Porreres, Algaida i Montuiri, a fi de reflexionar junts sobre algun tema que interessa a tots com a cristians. Així es va aconseguint que la solidaritat no afecti només als capellans, sinó a tota la comunitat a través de les persones que la representen dins el Consell Parroquial.

La pròxima trobada conjunta de formació està programada per al dimarts dia 8 de maig a Porreres a les 9 del vespre. Serà una celebració de final de curs.

MISSA DEL PUIG

A partir del primer diumenge de maig, com de costum i fins a finals de setembre, hi haurà missa al Puig de Sant Miquel tots els diumenges i festes, llevat dels dies que, per celebrar-se Primeres Comunions a la parròquia o per altres motius lògics, se suprimesqui. En aquest cas, s'anunciarà. La missa serà a les 19'30.

DOS DITS DE SENY

Solen dir que "de porcs i de senyors n'han de venir de casta". I n'hi ha molts que en vénen de casta (i no de senyors, per cert). N'hi ha molts que es comporten com si els carrers del poble fossin una soll, i els camps i garrigues, un corral de porcs.

Basta veure com queda la Plaça Major i els graons quan hi ha festa o una mica de trull: papers, bosses, plàstics, esclovelladissa. Com si les papereres hi fossin per planta.

El dia des Puig vàrem tenir ocasió d'estrenar un contenidor per tirar-hi les deixalles; però així i tot, l'explanada va quedar feta una porqueria. Poc temps abans s'havia netejat la cova Celada per part d'un grup de voluntaris. Pos sessions que, amb barreres i tot, no es torbarà a tornar estar plena de brutícia.

No hi val l'excusa que "tothom fa lo mateix", i que un paper més o manco no es notarà, perquè "gota a gota umplen una bóta". Si volem un poble net, del qual ens poguem enorgullir, hem de començar per mantenir-l'hi entre tots i educar les noves generacions en aquest aspecte. El civisme i l'ecologia comencen per aquí.

Salomó